

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 234 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2016

Κωδικός 2960 Χ+5

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417-FAX: 210 9762595 • www.mesotopites.weebly.com e-mail: anagenme@gmail.com

Το άρθρο του Δ.Σ.

Μια καινούργια χρονιά ξεκίνησε και μαζί της η νέα σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας. Μετά από τις καθιερωμένες αρχαιρεσίες στις 31 Ιανουαρίου 2016 το νέο συμβούλιο εκλέχθηκε. Νέα πρόσωπα εισήλθαν στην καινούργια σύνθεση και παλαιά μαζί. Ανακατεύτηκε νέο «αίμα» μαζί με έμπειρο δυναμικό.

Πάντα η εξέλιξη του ανθρώπου, αλλά και όλων των πραγμάτων στη ζωή μας, βασίζεται στις νέες, φρέσκες ιδέες που τολμούν και δεν φοβούνται συνέπειες. Αντίθετα, οι εμπειρίες των παλαιότερων που δεν μεταβιβάζονται εύκολα, οδηγούν σε πιο ασφαλή μονοπάτια. Ο συνδυασμός τόλμης αλλά και εμπειρίας μπορεί να αποτελέσει το ιδανικό περιβάλλον για εξέλιξη και ανάπτυξη.

Στο δικό μας νέο Διοικητικό Συμβούλιο έχουμε πλέον αυτές τις συνιστώσες. Νέες ιδέες, νέοι άνθρωποι, νέες τεχνολογίες που εισάγονται μπορούν να βελτιώσουν πολλαπλά στο Σύλλογό μας. Αλληγές που υπόσχονται καλύτερη λειτουργία και θέτουν στόχους ώστε ο Σύλλογος μας να διευρυνθεί, να γίνει πιο αποτελεσματικός σε κάποιες δράσεις που απαιτούνται από τις εποχές που ζούμε. Παράλληλα, η εμπειρία των παλαιότερων μελών του, θα καθοδηγήσει και θα βοηθήσει σημαντικά προς αυτήν την κατεύθυνση.

Η παράδοση και η ιστορία ενός τόπου πρέπει να γίνεται γνωστή και να περνάει από γενιά σε γενιά γιατί μόνον έτσι μπορεί κάποιος να θέτει στόχους για το αύριο. Κάθε ένας από εμάς πρέπει να ξέρει καλά τις ρίζες του για να προχωρήσει στο μέλλον. Μια από τις δράσεις του Συλλόγου μας είναι η διατήρηση της παράδοσης μας, την οποία επιθυμούμε να περάσουμε στους νέους. Σε αυτήν την κατεύθυνση, οι μεγαλύτεροι και πλέον έμπειροι, αυτοί που έχουν τα ακούσματα και τη γνώση πάνω σε πλείστα θέματα της ιστορίας του τόπου μας, μπορούν να αφήσουν το στίγμα τους πάνω στους νεότερους. Μόνον έτσι οι νέοι που διαθέτουν και άλλα προσόντα καθώς και άλλες γνώσεις θα μπορέσουν να προχωρήσουν και να επιτύχουν σε ό,τι κάνουν στη ζωή.

Πιστεύουμε ότι η νέα σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας που διαθέτει και τα δύο πιο πάνω συστατικά θα αποτελέσει μια δυνατή ομάδα που με γνώση, πείσμα, τόλμη και αισιοδοξία θα προχωρήσει και θα οδηγήσει τα μέλη μας με στόχο ο Σύλλογος των απανταχού Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η Αναγέννηση», να συνεχίσει την σταθερή και ανοδική του πορεία και να είναι ένας πραγματικά πολιτιστικός και πνευματικός Σύλλογος αναγεννησιακού χαρακτήρα!

Για το Δ.Σ.
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΚΕΝΔΕΡΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2016

Την Κυριακή 31 Ιανουαρίου 2016 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Συλλόγου η ετήσια Γενική του Συνέλευση, η οποία περιλάμβανε απολογισμό πεπραγμένων του έτους 2015, προγραμματισμό για το νέο έτος 2016 και εκλογές για την ανάδειξη για την επόμενη διετία του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, της Εξελεγκτικής Επιτροπής και των αναπροσώπων του Συλλόγου στην ΟΛΣΑ.

Για το προεδρείο της Γεν. Συνέλευσης εκλέχθηκαν οι: Παναγιώτα Πλωμαρίτου, (πρόεδρος), Δέσποινα Βαλειλή (γραμματέας), Γιώργος Ευστρ. Βασιίλας (μέλος). Η πρόεδρος της Γεν. Συνέλευσης Παναγιώτα Πλωμαρίτου άνοιξε τη διαδικασία απευθύνοντας το χαιρετισμό της. Στη συνέχεια αναγνώστηκαν οι επιστολές των Γαβριήλη Πιπίνη, προέδρου τοπικού συμβουλίου Μεσοτόπου, και Μαν. Κων/δέλη, προέδρου πολιτιστικού Συλλόγου «Μεσότοπος». Η Δέσποινα Βαλειλή χαιρέτησε εκ μέρους του Συλλόγου «Χρούσος». Οι χαιρετισμοί συνεχίστηκαν από το Νεκτάριο Βακάλη, πρόεδρο της ΟΛΣΑ, και το Φώτη Αποσπύρη, πρόεδρο Λεσβίων Λακωνίας «Αιοτική Γη». Στη συνέχεια κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή προς τιμήν των μελών που απεβίωσαν το προηγούμενο έτος με ιδιαίτερη αναφορά στους Αντώνη Βασιίλα και Μιχάλη Τριγώνη.

Ακολούθως ο Φώτης Βασιλόγλου, πρόεδρος του απερχόμενου ΔΣ έκανε απολογισμό πεπραγμένων. Αναφέρθηκε στις ποικιλόμορφες δράσεις του Συλλόγου, στη λειτουργία του Δ.Σ., στο δευτερεύον τραπέζι, στη συντακτική επιτροπή, που αναδιαμορφώνεται, την έκδοση της εφημερίδας και του ημερολογίου, του περσινού Λευκώματος, στις εκδηλώσεις, βιβλιοπαρουσιάσεις, εκδρομές, στην εκδήλωση 40χρονων γενεθλίων του Συλλόγου, στην καλή λειτουργία μουσικών και χορευτικών τμημάτων, της Χορωδίας, αναφέρθηκε στην αιμοδοσία, στην ιστοσελίδα του Συλλόγου, την οικονομική βοήθεια προς Κοινότητα, στη συνεργασία με τους συλλόγους που εδρεύουν στο χωριό και ιδιαίτερα τον Πολιτιστικό Σύλλογο «ο Μεσότοπος», στην πολιτιστική αδελφοποίηση Αγιάσου-Μεσοτόπου και στις επιτυχμένες

Το νέο Δ. Σ. του Συλλόγου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

- Πέμπτη 7 Απριλίου, 6.30 μ.μ. Αποχαιρετάμε τις χειμωνιάτικες συναντήσεις με το βιβλίο της Δέσποινας Τζανή: «Ηρωίδα της ζωής». Στην αίθουσα του Συλλόγου-Τμήμα Γυναικών.
- Παρασκευή 8 Απριλίου, 7.00 μ.μ Συνάντηση σταθμό ΜΕΤΡΟ Ακρόπολη. Δ' χαιρετισμοί στον Αγ. Νικόλα Ραγκαβά στη Πλάκα. Τμήμα Γυναικών
- Κυριακή 10 Απριλίου 10.30 π.μ. «Το Δάσος κάτω από το δρόμο». Έκθεση απολιθωμένου Δάσους Λέσβου. Ίδρυμα Ευγενίδου Λ. Συγγρού 387 Π. Φάληρο. (Είσοδος από Πεντέλης 11 τηλ. 210 9469600).

Σήμερα, στην εποχή της κρίσης, μη μένεις άπραγος. Δείξε αλληλεγγύη στον συγχωριανό σου. Δώσε δουλειά στον Μεσοτοπιτή άνεργο. Προτίμησε τον Μεσοτοπιτή επαγγελματία, παραγωγό.

Το Διοικητικό Συμβούλιο, σας ενημερώνει...

Οπως κάθε φορά έτσι και τώρα ο Δημήτρης Νοικοκύρης-Σαμαράς ήταν ο πρώτος που αμέσως μετά την συγκρότηση του νέου Δ.Σ. ήρθε με μια ανθοδέσμη στην αγκαλιά και με μια ρίμα μπλεγμένη ανάμεσα στα λουλούδια. Τον ευχαριστήσαμε όλοι θερμά, που τόσα χρόνια συντηρεί αυτό το ...έθιμο(!) και τον παρακαλέσαμε να μας διαβάσει τους στίχους του....

*Πολλά συχαρητήρια γι' αυτή την εκλογή σας
Και εύχομαι ολόψυχα η Παναγιά μαζί σας*

*Το έργο που αναλάβατε πολύ να τ' αγαπάτε
Και πιο ψηλά το Σύλλογο ακόμα να τον πάτε*

*Ετούτα τα γαρίφαλα τα έχω διαλεγμένα
Όλα μαζί για όλους σας κι ένα στον καθένα*

*Κι όπως είναι η ανθοδέσμη όμορφη και στολισμένη
Και σεις να είστε δυνατοί και σαν γροθιά δεμένοι!*

Μετά τις δυο πρώτες συνεδριάσεις του Δ.Σ. ολοκληρώθηκε το οργανόγραμμα της συλλογικής δράσης για την επόμενη διετία, το οποίο και έχει ως ακολούθως:

ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Πρόεδρος: Βασιλόγλου Φώτης
 Αντιπρόεδρος: Νίκος Φ.Ρεπάνης
 Γραμματέας: Άντζελα Κοντού
 Αναπληρωτής Γραμματέας: Αρτέμης Φιλιππίδης
 Ταμίας: Παπαβασιλείου Γαβριήλης
 Αναπληρωτής Ταμίας: Κατερίνα Σκενδέρη
 Υπεύθυνος Κουζίνας: Σαραντίδης Παναγιώτης-Βουδούρης Αρτέμης
 Υπεύθυνος Αίθουσας: Βασιίλης Βογιατζής-Βουδούρης Αρτέμης
 Υπεύθυνοι Αιμοδοσίας: Βακάλης Νεκτάριος, Νίκος Ρεπάνης:
 (Διακίνηση αίματος-Μηχανοργάνωση Τράπεζας Αίματος, Διοργάνωση αιμοδησιών, Επικοινωνία με Ιπποκράτειο Αιμοδότες)
 Εφημερίδα-υπεύθυνοι από Δ.Σ.: Βασιλόγλου Φώτης, Κοντού Άντζελα
 Υπεύθυνοι Αποστολής Εφημερίδας: Πιπίνης Γρηγόρης-Σαραντίδης Παναγιώτης (εσωτ.) Άντζελα Κοντού- Αρτέμης Βουδούρης (εξωτερ.)
 Υπεύθυνοι Υλικού Εκδόσεων: Βογιατζής Βασιίλης-Παναγιώτης Σαραντίδης-Τσαλαβούτη Χριστίνα
 Υπεύθυνοι Δημοσίων Σχέσεων: Βασιλόγλου Φώτης-Νίκος Ρεπάνης, Άντζελα Κοντού, Κατερίνα Σκενδέρη
 Υπεύθυνοι Εκδηλώσεων: Βασιλόγλου Φώτης- Νίκος Ρεπάνης-Κατερίνα Σκενδέρη-Καραστεφανής Χρήστος- Πλωμαρίτου Παναγιώτα
 Υπεύθυνοι Τμημάτων:
 Χορευτικού: Βασιίλης Βογιατζής- Χρύσα Καρδαρά, Χριστοδούλου Βασιίλη (Λειτουργία τμήματος, Εμφανίσεις, συντήρηση στολών Χορευτικού)
 Γλεντιστάδων: Βασιλόγλου Φώτης-Βασιίλης Βογιατζής
 Κουδουνάτων: Βασιίλης Μάκης
 Χορωδίας: Τσαλαβούτη Χριστίνα- Ιωσηφέλλη Χριστίνα
 Μουσικών Τμημάτων: Μαγδαλιένα Παπουτσή-Γιαννόπουλος Μενέλαος(Λειτουργία τμημάτων, Εμφανίσεις, Διαχείριση υλικού)
 Τμήμα Γυναικών: Τσαλαβούτη Χριστίνα-Γιαννουκάκου-Κουρλή Χριστίνα (Λειτουργία-Δράσεις -Εκδηλώσεις-Εφημερίδα)
 Τμήμα Μερακλήδων: Καραστεφανής Χρήστος
 Υπ. Ορχήστρας Συλλόγου: Φίλιππος Ρέμμιος- Καραστεφανής Χρήστος-Υπεύθυνοι Δράσεων:
 Υγεία-Περιβάλλον: Βακάλης Νεκτάριος
 Αλληλεγγύη: Νίκος Ρεπάνης
 Μηχανοργάνωση: Κατερίνα Σκενδέρη-Νίκος Ρεπάνης
 Αναβάθμιση Τομέων (διακίνηση Ημερολογίου-Εγγραφές νέων μελών): Αρτέμης Φιλιππίδης-Αρτέμης Βουδούρης
 Λαογραφικό Μουσείο: Κωνσταντίνος Χριστοδούλου-Βασιλόγλου Φώτης
 Μύθος Μαθητώντας: Γιώργος Βασιίλης, Πλωμαρίτου Παναγιώτα, Βακάλης Νεκτάριος, Βασιλόγλου Φώτης
 Εκδόσεις: Βασιλόγλου Φώτης, Σκενδέρη Κατερίνα, Άντζελα Κοντού, Πλωμαρίτου Παναγιώτα
 Ιστοσελίδα: Άντζελα Κοντού
 Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί όλες κι όλους για την συμμετοχή στην ανάληψη βασικών αρμοδιοτήτων στην συλλογική δράση και προσκαλεί όλα τα μέλη και τους φίλους μας στην πορεία για το κοινό καλό.

Την Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου, στα γραφεία της Πανηπειρωτικής, πραγματοποιήθηκε συνάντηση κλιμακίου του Προεδρείου της Π.Σ.Ε., αποτελούμενου από τον Πρόεδρο Γιώργο Δόση, την Γενική Γραμματέα Ελευθερία Σιαμέτη, τον Έφορο Πολιτισμού Αλέξανδρο Λαμπρίδη, τον Έφορο Τύπου Σπύρο Τζίμα και το μέλος του Δ.Σ. Μαρίνα Τζάκου με τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Λεσβιακών Σωματείων Αττικής Νεκτάριο Βακάλη, τον Πρόεδρο του Συλλόγου Μεσοποτιών Λέσβου Φώτη Βασιλόγλου και το μέλος του Δ.Σ. Βασίλη Βογιατζή.

Η συνάντηση έγινε σε εξαιρετικό κλίμα, υποσχευτικό για τη συνεργασία των φορέων όχι μόνο στο κορυφαίο διήμερο αλλά και στο μέλλον, μέσα από κοινές δρά-

σεις και αλληλοστήριξη πρωτοβουλιών. Όσον αφορά ιδιαίτερα το Πανόραμα, η Λέσβος θα είναι παρούσα με την πλούσια μουσικοχορευτική της παράδοση στην «Άνοιξη της Παράδοσης», το Σάββατο 5 Μαρτίου, με τη συμμετοχή των Γλεντιστάδων και των Κουδουνάτων του Συλλόγου της «Αναγέννησης» – στο πνεύμα της Αποκριάς – από τον Μεσοτοπο. Εκεί θα γίνει και η βράβευση της Ο.Λ.Σ.Α. από την Π.Σ.Ε..

Παράλληλα, οι Λέσβιοι απόδημοι θα συμμετάσχουν με παρεμβάσεις τους στις συζητήσεις του διημέρου για την Πολιτιστική Κληρονομιά και το Διατροφικό ζήτημα ενώ θα επιμεληθούν τη λειτουργία περιπέτρου στην έκθεση πολιτισμού και παραγωγής του Πανοράματος όπου θα

παρουσιάσουν τη συλλογική τους δράση και τους καρπούς της.

Ο Σύλλογός μας προσκλήθηκε με τους «Κουδουνάτους» και τους «Γλεντιστάδες» του, και παρουσίασε «Αποκριάτικα Δρώμενα Μεσοτόπου Λέσβου» και στις παρακάτω εκδηλώσεις: α)27 Φεβρουαρίου Σάββατο-μεσημέρι 12.00-2.00μ.μ. Σύνταγμα-Μοναστηράκι. Οργάνωση: Τμήμα Αθηνών του Διεθνούς Συμβουλίου Χορού(CID _ UNESKO) σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων.

β) Σάββατο 5 Μαρτίου Σάββατο μεσημέρι 12.30-2.00μ.μ. Σύνταγμα « Μια μικρή Ελλάδα στην Αθήνα»Οργάνωση: Δήμος Αθηναίων-Αυτοδιοικητικές Περιφέρειες-Περιφέρεια Β.Αιγαίου. Περισσότερα θα γράψουμε στο επόμενο φύλλο.

Το δίμηνο που πέρασε αποχαιρέτησαμε για το στερνό ταξίδι τον αγαπητό μας Μιχάλη Γαβρ. Τριγώνη, από τα ιδρυτικά μέλη μας και παλιό ταμιά του Διοικητικού Συμβουλίου μας, ο οποίος πρόσφερε σημαντικές υπηρεσίες στο ξεκίνημα της συλλογικής πορείας Εκφράζουμε τα θερμά συλλυπητήρια μας στην οικογένειά του. Επίσης μας άφησε χρόνους ο Κων/νος Δεσποτόπουλος, ακαδημαϊκός με πλούσια και ποικίλη προσφορά στην πατρίδα μας. Ο εκλιπών είχε Μεσοτοπικές ρίζες από την μεριά της γιαγιάς του και ευτυχήσαμε να τον καμαρώσουμε πριν λίγα χρόνια σε εκδήλωση στην αίθυσά μας. Εκ μέρους του Συλλόγου μας έδωσε το τιμητικό παρόν στην κηδεία του ο Νεκτάριος Βακάλης π. πρόεδρος του Συλλόγου μας και νυν πρόεδρος της ΟΛΣΑ, καθώς επίσης και οι: Αντώνιος Βογιατζής Πρόεδρος του Μουσείου της Πόλεως των Αθηνών- Ιδρύματος Βούρου-Ευταξία, Παναγιώτης Πελεκάνος, έφορος μελετών και προγραμματισμού του Δ.Σ της ΟΛΣΑ, Αριστείδης Γιαπαλής, επίτιμος Διδάκτορας του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Δημήτριος Νικορέτζος ποιητής, δοκίμιγράφος και κριτικός.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Τις μέρες αυτές στην Ελλάδα διαδραματίζεται μια συγκλονιστική έξαρση στο μεγάλο θέμα που αφορά στους πρόσφυγες και μετανάστες. Οι ευθύνες των μεγάλων δυνάμεων για τον πόλεμο και τις προσφυγικές ροές είναι τεράστιες. Λόγω του πολέμου η συνεχής προσπάθεια επιβίωσης μέχρι τον τελικό προορισμό βασισμένη στην αξιοπρέπεια, δοκιμάζει τα όρια αντοχής των προσφύγων οι οποίοι με τα μωρά τους αγκαλιά προτάσσουν την θέλησή τους να ζήσουν. Εδώ η Ελληνίδα αγρότισσα ο Έλληνας ψαράς και ειδικά οι άνθρωποι του νησιού μας σώζουν ζωές και προσφέρουν αλληλεγγύη και αγάπη.

Πρέπει να παραδειγματιστούμε και να χτυπήσουμε το καμπανάκι σε όλους εμάς που ζούμε στην Αθήνα και αλλού σε «χρυσά κλουβιά», να αφυπνιστούμε και να δώσουμε το παρόν όπου κρίνει ο καθένας. Με αυτή τη σκέψη πρέπει ο Σύλλογός μας να δράσει και να κάνει πράξη αυτό που ξέρει να κάνει πολύ καλά.

Η ενεργοποίηση του Συλλόγου μας, όσον αφορά την Αλληλεγγύη, πρέπει να γίνει πρώτα και κύρια σε τομείς που αφορούν Μεσοτοπιτες οι οποίοι είναι άνεργοι, ανασφάλιστοι, άρρωστοι, ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, ζουν με κομμένο ρεύμα και νερό, μονογονεϊκές οικογένειες με τεράστιο πρόβλημα επιβίωσης κ.λ.π. Για αυτές τις κατηγορίες των χωριανών μας θα ενημερώσουμε σαν Σύλλογος τότε κ πως θα λειτουργήσουμε και θα διαχειριστούμε την δράση της αλληλεγγύης.

Ήδη εδώ και χρόνια υπάρχει η δράση της αιμοδοσίας στο πλαίσιο της Αλληλεγγύης, την οποία θα συνεχίσουμε να ενδυναμώνουμε. Παράλληλα χρειάζεται να δράσουμε και με άλλες κινήσεις με στόχο να βοηθήσουμε όσους πραγματικά αντιμετωπίζουν μεγάλα προβλήματα επιβίωσης. Έτσι ο Σύλλογός μας θα μπορέσει, με τη βοήθεια των εθελοντών του, να σταθεί αρωγός και συμπαράστατης, πάντα με διακριτικότητα, σε όσους χρήζουν ουσιαστικής βοήθειας.

Φεβρ. 2016
ΝΙΚΟΣ ΦΩΤ. ΡΕΠΑΝΗΣ

Η ιστορία της αιμοδοσίας στον Μεσότοπο

Είναί μέρες τώρα, που ο δάσκαλος ο Φώτης ο Βασιλόγλου, με παρακίνησε να γράψω δυο λόγια για την ιστορία της αιμοδοσίας στο χωριό. Σήμερα που έξω βρέχει και κάθομαι σπίτι, ήρθε η ώρα να ξεκινήσω να γράφω...

Ανοιξα, λοιπόν, τα πρακτικά του Παραρτήματος του Συλλόγου των Μεσοτοπιτών «η Αναγέννηση», στο χωριό και βρήκα ότι πιθανόν η πρώτη αιμοδοσία έγινε 27 Δεκεμβρη 1987. Έδωσαν 20 άτομα αίμα. Η υπεύθυνη τότε για να μιλήσει με το νοσοκομείο Βοστανείο ήταν η Δέσποινα Βασιλά. Πρόεδρος του Παραρτήματος ήταν ο Παναγιώτης Κουρής του Νικολάου. Είχε βγει φρέσκος πρόεδρος και το πρώτο τους συμβούλιο το είχαν κάνει 1-5-87. Στο συμβούλιο που έκαναν 27-11-87 συζήτησαν και το θέμα της αιμοδοσίας. Μετά βρήκα ότι έγινε πάλη αιμοδοσία Παρασκευή 23 -Δεκεμβρη -1988 δεν είχαν όμως συμμετοχή πολλή, μόνο 9 άτομα έδωσαν. Έτσι πήραν απόφαση να ξαναγίνει το Καλοκαίρι, υπεύθυνος τότε να μιλήσει με το νοσοκομείο ήταν ο Χρήστος Κωνσταντινίδης. Η προσπάθεια απέβη άκαρπη γιατί το κλιμάκιο της αιμοδοσίας δεν μπορούσε να έρθει στο χωριό. Την Κυριακή 20-Μαϊου - 1990 έγινε αιμοδοσία με υπεύθυνη τότε την Κλειώ Ρεπάνη και έδωσαν αίμα 25 άτομα. Το 1994 υπεύθυνος αιμοδοσίας ήταν ο Γιάννης Ζουμπουνέλλης του Φωτίου. Έγινε αιμοδοσία 1-12 1994 έδωσαν αίμα 15 αιμοδοτές. (...) Έγινε αιμοδοσία 14-1 -1997 ημέρα Κυριακή παραβρέθηκαν 31

άτομα έδωσαν όμως 25 άτομα. Επίσης την Κυριακή 11 -1-1998 παραβρέθηκαν 35 άτομα έδωσαν αίμα 33 άτομα, 33 φιάλες αίμα! Στις 17-1-99 παραβρέθηκαν 39 άτομα έδωσαν αίμα 28. Το 2001 υπεύθυνος αιμοδοσίας ήταν ο Γιώργος Βακάλης του

Ιωάννη. Στις 28-1-2001 παραβρέθηκαν 16 άτομα και έδωσαν τα 14. Κυριακή 20 -1 2002 πραγματοποιήθηκε στο «Στέκι» η αιμοδοσία, 27 άτομα παραβρέθηκαν, έδωσαν τα 24.

Από το νοσοκομείο τα στοιχεία που βρήκαμε στο αρχείο τους ήταν μετά το 2012. Για τα προηγούμενα χρόνια το μόνο που μας είπε ήταν ότι υπήρχαν 166 φιάλες αίμα στην τράπεζα μας. Από 1-2-2012 μέχρι και το τέλος του 2015 έχουμε στην τράπεζα 185 φιάλες αίμα. Δώσαμε σε ασθενείς από το 2012 μέχρι το τέλος του 2015 145 φιάλες αίμα και τώρα έχουμε μέσα για διάθεση 40 φιάλες αίμα.

Από τη Δήμητρα Βαηλή του Χρήστου πήρα μια μικρή συνέντευξη.

- Πότε ανάλαβες, Δήμητρα, υπεύθυνη αιμοδοσίας;
- Ήμουν ενεργή αιμοδότис για 13 χρόνια από το 1998 μέχρι και το 2011. Από το 2006 είμαι υπεύθυνη για την κάλυψη-πρωτόσηψη αίματος σε όσους έχουν ανάγκη και υπεύθυνη για την ημέρα διεξαγωγής της αιμοδοσίας. Για το αν χρειάζεται κάποιος αίμα, ασθενής, μπορεί να παίρνει και τον Αρτέμη Καξηρή του Λουκά, που και αυτός είναι υπεύθυνος μέχρι και σήμερα.

-Με πιο τρόπο κλείνεις τις αιμοδοσίες;
-Τηλεφωνικά το νοσοκομείο με παίρνει τηλέφωνο και κλείνουμε τις ημερομηνίες που μπορούν να έρθουν. Συνεργάζομαι με την υπεύθυνη γιατρό της αιμοδοσίας κ. Τσιρώνη Έφη. Κλείνουμε αιμοδοσία δυο φορές το χρόνο, κάθε εξάμηνο.

-Είναι πάντα τα ίδια άτομα στο κλιμάκιο της αιμοδοσίας που έρχονται;

-Εδώ και τέσσερα χρόνια το προσωπικό της αιμοδοσίας είναι το ίδιο και λέγεται Φωτεινή Κυριακού. Μέχρι πριν τρία χρόνια η αιμοδοσία γινόταν στο αγροτικό ιατρείο του χωριού, αλλά λόγω στενότητας χώρου μεταφερθήκαμε στο «Στέκι νεολαίας» που έχει περισσότερο χώρο για άνεση και ευκολία των αιμοδοτών. Επίσης ήθελα να αναφέρω ότι πριν 2 χρόνια με δική μου πρωτοβουλία ερχόταν νοσηλεύτρια στο Αγροτικό Ιατρείο του χωριού, 20 ημέρες πριν την αιμοδοσία, και έπαιρνε αίμα προς εξέταση απ' τους εθελοντές αιμοδοτές μας, για να δούμε αν μπορούν να δώσουν την ημέρα εκείνη.

-Πόσα άτομα δίνουν τα τελευταία χρόνια αίμα;

-Πριν 10 χρόνια έδιναν γύρω στα 40 άτομα τα 2 τελευταία χρόνια όμως έμειναν περίπου 20 άτομα τη φορά. Εδώ θα ήθελα να πω ότι είναι καλή να ξεκινήσουν σιγά-σιγά να έρχονται να δίνουν και νέοι, γιατί οι παλιοί μας αιμοδοτές, λόγω ηλικίας και λόγω προβλημάτων υγείας δεν μπορούν να δώσουν. Επίσης στο χώρο της αιμοδοσίας το νοσοκομείο μας παραχωρεί αιμοσφαιρόμετρο, για την μέτρηση αιμοσφαιρίνης. Οι νέοι που θέλουν να ξεκινήσουν να δώσουν αίμα, πρέπει να κάνουν γενική εξέταση αίματος, σίδηρο και φερρίτιν. Αν πάλη κάποιος παίρνει φάρμακα για κάποιο λόγο και θέλει να δώσει αίμα καλή είναι να έρχεται στο χώρο που πραγματοποιείται η αιμοδοσία και σε συνεννόηση με τη γιατρό να δει αν μπορεί να δώσει.

Στη συνέχεια κουβέντασα με τον Αρτέμη Καξηρή του Λουκά, τον καφετζή.

- Αρτέμη, από πότε είσαι υπεύθυνος για την αιμοδοσία;

-Εγώ είμαι υπεύθυνος μόνο όταν κάποιος ασθενής χρειάζεται αίμα. Με παίρνουν οι συγγενείς του τηλέφωνο μου λένε το αίτημά τους κι εγώ μιλάω με το Βοστανείο, ενημερώνω την υπεύθυνη και του το δίνουν. Δεν είμαι υπεύθυνος για την ημέρα που γίνεται η αιμοδοσία. Από το 2004 μέχρι και σήμερα είμαι μόνο για τους ασθενείς που χρειάζονται αίμα υπεύθυνος.

- Εσύ δίνεις αίμα;

- Ναι είμαι αιμοδότис πολλή χρόνια. Δίνω αίμα από το 1997.
- Πόσα άτομα χρειάζονται αίμα το χρόνο;

- Διατίθενται περίπου 10 με 15 φιάλες αίμα το χρόνο.

Την ώρα που κουβεντάσαμε με τον Αρτέμη, στο καφενείο του, ήρθε και ο Κώστας Βραχνός και μου είπε ότι ήταν και εκείνος για 3 χρόνια υπεύθυνος αιμοδοσίας και θυμάται πως από το 2001 μέχρι το 2004 είχαμε 300 φιάλες αίμα στην τράπεζα αίματος του νοσοκομείου μας στη Μυτιλήνη και πως αυτά τα χρόνια έδιναν γύρω στα 25 άτομα σε κάθε αιμοδοσία.

Ξεφυλλίζοντας τις τελευταίες σελίδες από τα πρακτικά του Παραρτήματος βρήκα κάτι ενδιαφέρον πέρα από ημερομηνίες: Στις 30 Σεπτεμβρίου 2007 έγινε αιμοδοσία είχε συμμετοχή μεγάλη και είχαν δώσει αίμα 35 εθελοντές αιμοδοτές! Στις 29 Σεπτεμβρίου όμως, μια ημέρα πριν την αιμοδοσία, το τότε συμβούλιο του Παραρτήματος με πρόεδρο τον Κουρή Παναγιώτη του Κωνσταντίνου αποφάσισαν να κάνουν μια ομιλία με θέμα την αιμοδοσία και πόσο σημαντική είναι και μετά το τέλος της ομιλίας με την γιατρό να τμήσουν την μέγιστη αυτή προσφορά και να απονείμουν στους αιμοδοτές τιμητικές πινακίδες με τα αρχικά τους και την ομάδα αίματος! Έτσι έγινε η ομιλία στο σινεμά στις 29-9-2007 από την γιατρό Ελένη Κουτρομυή, είχε παρόντες πολλούς εθελοντές αιμοδοτές, και όχι μόνο, και στο τέλος δόθηκαν οι τιμητικές πινακίδες.

Μετά την αναστολή της λειτουργίας του Παραρτήματος-αρχές του 2014, την ευθύνη της συνέχισης της αιμοδοσίας στο χωριό ανέλαβε η θεατρική ομάδα μέχρι την ίδρυση του Πολιτιστικού Συλλόγου «Ο Μεσότοπος» (1-1-2015)- στον οποίο έχουν ενταχτεί όλοι οι πρωτοβάθμιοι συλλογικοί φορείς του χωριού και ο οποίος ανέλαβε και το σημαντικό αυτό κομμάτι της αιμοδοσίας στο Μεσότοπο.

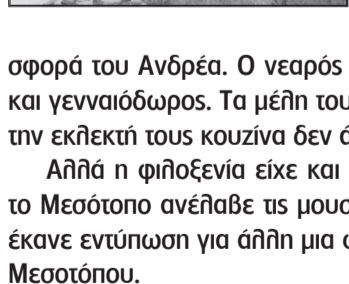
Η προσπάθεια για προσφορά αίματος και βοήθεια στον συνάνθρωπο συνεχίζεται...

ΠΡΑΞΟΥΛΑ ΠΙΠΙΝΗ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΕΛΛΗ

Ο πεζοπορικός Σύλλογος Ορειάς στον Μεσότοπο

Αν θέλουμε να ξεχωρίσουμε ένα χωριό της Λέσβου που φημίζεται για τη φιλοξενία και τους ανθρώπους του τότε σίγουρα η πρώτη σκέψη είναι ο Μεσότοπος. Και αυτή τη ξεχωριστή φιλοξενία είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν οι φίλοι του Πεζοπορικού Συλλόγου Ορειάς (πάνω από 50 άτομα) την Κυριακή 31 Ιανουαρίου. Μια όμορφη περιπατηκή διαδρομή από το Μεσότοπο -από Κάμνια- προς την παραλία Ποδαρά και από εκεί προς το Ταβάρι. Οδηγός μας ήταν ο Ανδρέας Πίτσας, από το Μεσότοπο. Ο Ανδρέας δεν αρκέστηκε μόνο στο να οδηγήσει τους πεζοπόρους στη μαγευτική διαδρομή. Μετά το τέλος της πεζοπορίας ο «Αγροτουριστικός Συνεταιρισμός Γυναικών Μεσοτόπου» είχε ετοιμάσει υπέροχα εδέσματα με τα κρεατικά να αποτελούν ευγενική προσφορά του Ανδρέα. Ο νεαρός κτηνοτρόφος αποδείχτηκε όχι μόνο φιλόξενος αλλά και γενναϊόδωρος. Τα μέλη του Γυναικείου Συνεταιρισμού με το χαμόγελο τους και την εκλεκτή τους κουζίνα δεν άφησαν κανέναν παραπονούμενο.

Αλλά η φιλοξενία είχε και συνέχεια. Η ομάδα «Θεραπευτικό ΚΑΡΑΟΚΕ», από το Μεσότοπο ανέλαβε τις μουσικές επιλογές. Και το γλέντι απογειώθηκε! Σε όλους έκανε εντύπωση για άλλη μια φορά η φιλοξενία και η ζεστασιά των ανθρώπων του Μεσοτόπου.

ΠΗΓΗ: [HTTP://WWW.LESVOSNEWS.NET/ARTICLES/NEWS-CATEGORIES/KOINONIA/O-FILOXENOS-MESOTOPOS](http://www.lesvosnews.net/articles/news-categories/koinonia/o-filoxenos-mesotopos)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ & ΕΙΩΡΑΪΣΜΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΧΡΟΥΣΙΑΝΩΝ «Ο ΧΡΟΥΣΟΣ»

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

- Κυκλοφορεί το 11ο φύλλο της «Χρυσισανής εφημερίδας», καθώς και το πρώτο ημερολόγιο του συλλόγου μας με φωτογραφία κορμοράνου να στεγνώνει τα φτερά του στο υγροβιότοπο του Χρούσου.
- Με κέφι και σε παρεϊστικο κλίμα έγινε η κοπή της Βασιλόπιττας τόσο στο χωριό όσο και στην Αθήνα στις 14 και 23 Ιανουαρίου αντίστοιχα.
- Με χαρά ανταποκριθήκαμε στην πρόσκληση του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου και παραβρεθήκαμε στην κοπή της Βασιλόπιττας στο Σίγρι.
- Δύο ημέρες αργότερα στις 25 Ιανουαρίου 2016 είχαμε την τιμή να είμαστε παρόντες στα εγκαίνια της έκθεσης « Το δάσος κάτω από τον δρόμο», προσκεκλημένοι από το Ίδρυμα Ευγενίδου και το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου.
- Στις 14 Φεβρουαρίου, μέλη και φίλοι του συλλόγου «Ο ΧΡΟΥΣΟΣ», ξεναγήθηκαν οργανωμένα στην παραπάνω έκθεση από την κ. Όλγα Τσαλκτζή Msc Γεωλόγο του Μουσείου.
- Στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.xrosos.wordpress.com, θα βρείτε την ανανεωμένη ιστοσελίδα του συλλόγου μας.

Τέλος, ευχόμαστε ολόψυχα στο νεοεκλεγέν διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», υγεία, δύναμη και δημιουργική χαρά προς όφελος της συλλογικής δράσης και αλληλεγγύης.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου «Ο ΧΡΟΥΣΟΣ»

«Επίσκεψη των μαθητών του ολοήμερου δημοτικού σχολείου Μεσοτόπου σε αποστακτήριο του χωριού». Δεκέμβριος, 2015

Τον περασμένο Δεκέμβριο και στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Ολοήμερου Σχολείου επισκεφθήκαμε με την δασκάλα μας την κ. Λεμονιά Μαργαρίτου ένα από τα αποστακτήρια του χωριού, κάτω απ' τα Πλακειά, και συνομιλήσαμε με την κ. Σοφία Κωνστανταδέλλη-Βλωταδέλλη. Ήταν ένα αλλιώτικο...μάθημα, που μας άρεσε πολύ. Παραθέτουμε την συνομιλία μας...

ΕΡ.: Πόσα χρόνια εργάζεστε εδώ κ. Σοφία; ΑΠ.: 11 χρόνια περίπου.

ΕΡ.: Πότε κατασκευάστηκε το αποστακτήριο; ΑΠ.: Είναι φτιαγμένο το 1920.

ΕΡ.: Ποιούς μήνες εργάζεστε; ΑΠ.: Τον Οκτώβριο, Νοέμβριο, Δεκέμβριο και κλείνει με τη διαταγή του κράτους.

ΕΡ.: Τι παράγετε στο αποστακτήριο; ΑΠ.: Αυτά που παράγονται εδώ στο χωριό τα λέμε ρακί και τσίπουρο.

ΕΡ.: Ποια είναι η διαδικασία του ρακιού; ΑΠ.: Ο παππούς και η γιαγιά έχουν αμπέλια. Τον Αύγουστο κόβουν τα σταφύλια, τα βάζουν στο καζάνι, τα πατούν, τα βάζουν στο βαρέλι για 4-5 μέρες έτσι τα σταφύλια φουσκώνουν. Μετά τα ζυμώνουν, τα σουρώνουν σε ένα ξύλινο βαρέλι στο κατώφλι. Έπειτα τα σφραγίζουν για 40 μέρες και τα ανοίγουν κατά τα Χριστούγεννα.

ΕΡ.: Πόσες μέρες σας παίρνει η διαδικασία; ΑΠ.: Μας παίρνει 40 μέρες.

ΕΡ.: Τι θερμοκρασία βάζετε το καζάνι για να βγει το ρακί; ΑΠ.: Περίπου 380 βαθμούς κελσίου.

ΕΡ.: Πόση ποσότητα βγάζετε τον χρόνο; ΑΠ.: Εξαρτάται από την ποσότητα και από το υγρό.

ΕΡ.: Πώς ξεκινάει η διαδικασία για την παραγωγή τσίπουρου; ΑΠ.: Τα σταφύλια θα τα κλείσουμε καλά για ένα μήνα. Αυτό το μήνα θα φέρουν τα σταφύλια στα «καζάνια»-αποστακτήριο και θα τα αποστάξουν. Μετά θα βγει το ρακί και το τσίπουρο.

ΕΡ.: Με τι άλλα υλικά παράγετε το ρακί και το τσίπουρο; ΑΠ.: Στο ρακί βάζουμε 12 υλικά, γλυκάνισο, μαστίχα Χίου, μήλα ή κυδώνια, κάρβουνο κτλ. Ο καθένας μπορεί να βάλει ό,τι θέλει μετά.

ΕΡ.: Τι κάνετε τα πατημένα σταφύλια, πού τα βάζετε και από πού βγαίνει το ρακί και το τσίπουρο; ΑΠ.: Αφού βάλουμε τα πατημένα σταφύλια μέσα στο καζάνι και βράσουν για 1.30 ώρα, μετά θα τρέξει σαν νερό από ειδικούς σωλήνες.

ΕΡ.: Από τι υλικό είναι φτιαγμένο το καζάνι και πώς καθαρίζει; ΑΠ.: Το καζάνι είναι φτιαγμένο από χαλκό και καθαρίζεται με ξύδι και αλάτι.

ΕΡ.: Πόσα χρόνια κάνετε αυτή τη δουλειά και γιατί την ξεκινήσατε; Σας άρεσε τόσο πολύ; ΑΠ.: Κάνω αυτή τη δουλειά 11 χρόνια. Μου άρεσε πολύ και όταν το πούλησε η θεία μου, αγόρασα το αποστακτήριο.

ΕΡ.: Πόσες γενιές έχουν περάσει αυτό το αποστακτήριο; ΑΠ.: Πολλές, αλλά από εμένα έχουν περάσει 3 γενιές.

ΕΡ.: Σας ευχαριστούμε πολύ κ. Σοφία, για όλα όσα μας είπατε. ΑΠ.: Κι εγώ σας ευχαριστώ.

ΥΓ: Οι μαθητές του Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου Μεσοτόπου και η δασκάλα τους, η κυρία Λεμονιά, ευχαριστούν θερμά την κυρία Σοφία για την πολύ όμορφη συνέντευξη που μας παραχώρησε. Οι ερωτήσεις και οι απαντήσεις είναι αποκλειστικά γραμμένες από τους μαθητές: Χρυσάνθη, Ελένη, Μαρία, Μαριαλένα, Μυραϊνή, Ηλία, Μιχάλης, Σπράτο, Γεωργία, Γρηγόρη, Θέμη, Σταύρο, Νίκο, Μιχάλη, Βερονίκη, Έφη και Θεοδώρα.

ΟΙ ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΕΣ ΚΟΥΔΟΥΝΑΤΟΙ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ!!!

Ο Φεβρουάριος είναι ο τελευταίος μήνας του χειμώνα, ο μήνας όπου τον διαδέχεται η Άνοιξη και η αναγέννηση της γης. Στην Θεσσαλονίκη όμως είναι πλέον συνηθισμένος με τη συνάντηση Κωδωνοφόρων. Για 3η συνεχόμενη χρονιά «Οι δρόμοι του Κουδουνιού» αποτέλεσαν μια σπουδαία γιορτή που παρουσιάζει στο ευρύ κοινό τα έθιμα της κωδωνοφορίας.

Το φεστιβάλ άρχισε στις 13 Φεβρουαρίου και κορυφώθηκε στις 21 Φεβρουαρίου, όπου

πολλές ομάδες συρρέανε από το πρωί για να ετοιμαστούν και να ξεκινήσουν μια πορεία από το Λευκό Πύργο και μέσω της Παραλιακής Οδού να καταλήξουν στην Πλατεία Αριστοτέλους, όπου παρουσίασαν το έθιμό τους, με χορούς και μουσικές μέσα σε 10 περίπου λεπτά. Το κλίμα στα αποδυτήρια του Παλαιού ντε σπορ (όπου ήταν ο χώρος προετοιμασίας) πολύ φιλικό, όλοι έγιναν μια μεγάλη παρέα από την Ελλάδα, τη Βουλγαρία, τη Σερβία, όπου χόρευαν και διασκέδαζαν με την καρδιά τους. Το μουσικό όργανο που ηχοούσε χωρίς σταματημό δεν μπορούσε να είναι

άλλο από αυτό των κουδουνιών.

Φέτος όμως όλα ήταν διαφορετικά... Η κοινότητα bell roads και η κυρία Γιάννα Ευαγγελίδου έκαναν πρόσκληση στον Πολιτιστικό Σύλλογο Μεσοτόπου "Ο ΜΕΣΟΤΟΠΟΣ" να παραστούν οι Κουδουνάτοι Μεσοτόπου, ως εκπρόσωποι του νησιού μας. Ανταποκριθήκαμε άμεσα στην πρόσκλησή τους και έτσι συμμετείχαμε δυναμικά στην 3η Ευρωπαϊκή Πομπή Κωδωνοφόρων.

Εκείνη την ημέρα, όλη η πόλη δονήθηκε κυριολεκτικά από τον επιβλητικό ρυθμό των κουδουνιών, ενώ Θεσσαλονικείς και επισκέπτες παρασύρονταν και συγκινούνταν από το φαντασμαγορικό θέαμα των κωδωνοφόρων, την ένταση του ήχου χιλιάδων κουδουνιών που χτυπούσαν ταυτόχρονα χωρίς σταματημό, αλλά κυρίως από το πάθος, την ένταση και την ορμή των κωδωνοφόρων μας, καθώς δεν έκαναν μόνο μια απλή πορεία, έκαναν παιχνίδια με τον κόσμο ξεσηκώνοντας τους πάντες και προκαλώντας το χειροκρότημά τους.

Ευχαριστούμε θερμά τα παιδιά που φόρεσαν τα κουδούνια, τους: Παναγιώτη Κουρλή, Γαβριήλ Ιωσηφέλλη, Παναγιώτη Βακάλη, Θεόδωρο Κωνστανταδέλλη, Βασίλη Γρηγόρη, Ζαγκούλη Γρηγόρη, Τριγώνη Λευτέρη, Ιωσηφέλλη Χαράλαμμο, Γωγή Βαγγέλη και Κουρλή Αντρέα, που με την ψυχή και το μεράκι τους μας βοήθησαν να δείξουμε πως και εμείς οι Ακρίτες της Ελλάδας ξέρουμε να κρατάμε ψηλά τα έθιμα μας. Από το Δ.Σ ήταν ο πρόεδρος Μανώλης Κωνστανταδέλλης, ο αναπρόεδρος Παναγιώτης Κουρλής, η γραμματέας Αφροδίτη Καμπέρου ο ταμίας Γεώργιος Κωνστανταδέλλης, η Ευτυχία Βουδούρη και ο Χαράλαμπος Ιωσηφέλλης. Ευχαριστούμε πολύ και τους εθελοντές: Ευπραξία Πιπίνη, Νίκη Βαλεήλη, Βάσω Καραστεφανή, Κατερίνα Τσακτσίρα, Αγγέλα-Ταξιαρχούλα Παπαπορφυρίου, Παναγιώτη Βαλεήλη, Γιάννη Σκουμβούλη, Λουκά Κουρλή, που συνόδεψαν και βοήθησαν στην προετοιμασία και στο ντύσιμο των κωδωνοφόρων μας. Επίσης και την Μεταφορική Καλλιωνής, που μετέφερε τα κουδούνια δωρεάν στη Θεσσαλονίκη.

Σχεδόν από όλους ακούσαμε θετικά σχόλια για την παρουσία μας τον δυναμισμό την πεθαρχία του βηματισμού τον εκκωφαντικό ήχο που έβγαζαν τα κουδούνια... Τα παιδιά φόραγαν πάνω στο κορμί τους μια πανοπλία από κουδούνια .. Από 120 έως 160 κουδούνια φόραγε έκαστος .....Δεν είναι τυχαίο που κάποιοι από τους επισήμους όπως ο Αντιπεριφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας, μας αποκάλυψε "ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ του ΜΕΣΟΤΟΠΟΥ". Ανανεώνουμε το ραντεβού μας για του χρόνου, για να συνεχίσουμε να στηρίζουμε την παράδοσή μας και τα έθιμα, που μας άφησαν οι προγονοί μας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΜΑΝΟΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΕΛΛΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΜΠΕΡΟΥ

**Τηλ. 22530 96376
6946669769**

e-mail:
vasilas-giorgos@hotmail.com

Τώρα τα προϊόντα μας μπορείτε να τα βρείτε και στην Αθήνα στα καταστήματα:

- **ΑΝΤΩΝΑΚΑΣ-ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ Ο.Ε.**
ΑΘΗΝΑΣ 27 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 210 3233227
- **ΚΟΥΣΗ ΕΙΡΗΝΗ (ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ) ΑΓ.ΛΑΥΡΑΣ 109**
ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΗΛ. 210 2014927
- **ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ)**
ΑΓΚΥΛΗΣ 46 & ΕΥΔΟΞΟΥ Ν.ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΛ. 210 9227791

ΓΕΝΙΚΕΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ

Τηλ. Αθηνών: 210 9314179
Τηλ. Μεσοτόπου: 22530 96288 - 96451
Κιν. 6932 526084 - 6972 094737

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»

40 Χρόνια Δημιουργίας και προσφοράς...

Και ναι, έπειτα από 30 χρόνια και κάτι...κέρδισα στη λαχειοφόρο αγορά του Συλλόγου! Ποτέ μου δε τα χα καταφέρει! Κανένας από την οικογένεια νομίζω! Τόσα χρόνια παίρνουμε λαχνούς! Πόσα χρόνια; Όσα είναι και ο Σύλλογος μας. Σαράντα!!!!!! Γιατί τόσα χρόνια στηρίζουμε αυτό που πιστεύουμε! Με όποιο τρόπο μπορεί ο καθένας. Δεν έχει σημασία το πως, σημασία έχει το γιατί. Κι αν γεννηθήκαμε Αθήνα, το θέμα είναι ότι είμαστε υπερήφανοι για την καταγωγή μας. Έτσι τα κατάφερε ο Σύλλογος κι έκλεισε πια φέτος τα 40 του χρόνια. Με την υποστήριξη όλων, με το μεράκι, με τη θέληση παρά τις δυσκολίες και τις αντιξοότητες. Και πιστεύω ότι θα κλείσει πολλά ακόμη χρόνια! Αρκεί να συνεχίσουμε να λέμε: «φεύγω, πάω στο σύλλογο»!

Τη δράση του αυτή όλα αυτά τα χρόνια παρουσίασε με ένα νοσταλγικό μα και χαρούμενο, αισιόδοξο τρόπο στην μουσικοχορευτική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 16 Ιανουαρίου στον Πολυχώρο του Δήμου Αθηναίων «Αννα & Μαρία Καλιούτα» στον Νέο Κόσμο. Τίτλος αυτής: «Σαν να μη πέρασε μια μέρα...», η οποία πραγματοποιήθηκε με τη συνεργασία και τη στήριξη της Ομοσπονδίας Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής (Ο.Λ.Σ.Α.)

Η προσέλευση ήταν άκρως ικανοποιητική και η συμμετοχή όλων ανεκτίμητη. Τη γενική επιμέλεια της εκδήλωσης είχε ο Φώτης Βασιλόγλου και μαζί με την Παναγιώτα Πλωμαρίτου επέλεξαν τα κείμενα και τις εικόνες που αναγνώστηκαν και προβλήθηκαν αντίστοιχα. Το καλωσόρισμα έγινε από τον Δημήτρη Νοικοκύρη-Σαμαρά με τη πάντα εύστοχη ρίμα του ενώ έπειτα ακούστηκε ο γλυκός ήχος του σαντουριού από τους μαθητές του τμήματος με την επιμέλεια της πάντα παρούσας δασκάλας τους Σταυρούλας Σπανού και την όμορφη φωνή της Κωνσταντίνας Βασιλόγλου σε ένα τραγούδι. Οι δύο κεντρικοί ομιλητές μας Θεοδωρής Παναγιώτου και Μαρία Φ. Βασιλόγλου μας θύμισαν τι έχει καταφέρει όλα αυτά τα χρόνια ο Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η Αναγέννηση». Από τα πιο μικρά έως τα πιο μεγάλα κατορθώματα και επιτεύγματα τα οποία δε θα γίνονταν χωρίς να έχει κάποιος αυτό που λέω εγώ «Μεσοτοπικό κεφάλι».

Δε θα μπορούσαν όμως να λείψουν η μουσική, ο χορός και τα τραγούδια γι' αυτό και τη σκυτάλη πήραν στη συνέχεια η χορωδία με την επιμέλεια του Βαγγέλη Σαραντίδη και τα χορευτικά τμήματα με την επιμέλεια του Κώστα Γρ. Πιπίνη. Εκτός από τον Βαγγέλη Σαραντίδη στο βιολί και στο τραγούδι, έπαιξαν και οι μουσικοί Γιάννης Ευαγγέλου κιθάρα και Σταυρούλα Σπανού σαντούρι. Ακούστηκαν τραγούδια από τη χορωδία του χωριανού μας μουσικοσυνθέτη Στέλιου Καλαϊτζή Πέρκου, και τρεις ενόπτες χορών ξεσήκωσαν και διασκέδασαν τους παρευρισκόμενους. Από τον πιο μικρό μέχρι τον πιο μεγάλο χορευτή δεν έλειψαν το κέφι, το χαμόγελο και το μεράκι. Συρτά, μπάλιο και καλαματιανά, καρσιλαμάδες και ζειμπέκικα, χοροί αργοί και γρήγοροι τύπου στα τρία μεταξύ Λέσβου, Χίου, Λήμνου, Μικράς Ασίας και Ικαρίας.

Και αφού τραγουδήσαμε και χορέψαμε με τα μουσικοχορευτικά τμήματα μας, η παρέα της Δευτέρας... πήρε το λόγο και τραπέζωσε το Φίλιππο Ρέμμα στο μπουζούκι, τον Χρήστο και Τάσο Καραστεφανή στο τραγούδι και ούτι αντίστοιχα ενώ ο ακούρατος «καφετζής» Χρήστος Κων.Πιπίνης στο καθήκον. Διότι «η καλή παρέα» είναι αυτή που κρατάει δεμένους τους ανθρώπους και το Σύλλογο όλα αυτά τα χρόνια. Και στην παρέα και θα τσακωθούμε και θα εκνευριστούμε αλληλά πάνω απ' όλα γνωρίζουμε ότι όλοι έχουμε ένα κοινό σκοπό και προς την επιτυχία εκείνου θα πορευθούμε και θα κοπιάσουμε. Με ρίμα όμως άνοιξε η εκδήλωση με ρίμα πάλη έκλεισε από τον αστείρευτο ριμαδόρο μας Δημήτρη Νοικοκύρη.

Να ήμαστε καλά να ανταμώνουμε και να σας βλέπουμε παρόντες σε όλες μας τις εκδηλώσεις. Οι συλλογικοί αγώνες είναι πάντα καλύτεροι από τους μοναχικούς. Χρειάζομαστε τον κόσμο κοντά μας γιατί γενέθλια χωρίς αυτόν κοντά μας δεν έχουν την αξία για την οποία ξεκινήσαμε. Να τα εκατοστήσεις και να τα χιλιάσεις ακόμη αν είναι δυνατόν Σύλλογο Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η Αναγέννηση» και να φροντίζεις για το καλό του Μεσοτόπου και των Μεσοτοπιτών, να συνεχίσεις το δύσκολο έργο σου και να μη σταματήσεις ποτέ να έχεις ανοδική πορεία!

ΕΦΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Στο ξεκίνημα της εκδήλωσης χαιρέτησαν τους παρευρισκόμενους ο Φώτης Βασιλόγλου και ο Νεκτάριος Βακάλης από τον Σύλλογό μας και την ΟΛΣΑ αντίστοιχα, ενώ αμέσως μετά προσκλήθηκαν στη σκηνή όλοι οι προηγούμενοι πρόεδροι, που

ήταν παρόντες-παρούσες: η Στέλλα Βουδούρη, ο Χρήστος Καραστεφανής, η Παναγιώτα Πλωμαρίτου, που με τη σειρά τους προσθέσανε θύμισες από την συλλογική πορεία. Εδώ διαβάστηκε η επιστολή του αγαπητού μας Φίλιππο Γουγί, την οποία και παραθέτουμε:

«Αγαπητοί φίλοι, Χρόνια πολλά και καλή χρονιά.

Λυπάμαι που δεν είμαι κοντά σας, για να γιορτάσουμε μαζί τα σαράντα χρόνια από την ίδρυση του Συλλόγου. Λόγοι υγείας δεν μου επέτρεψαν να είμαι μαζί σας. Σαράντα χρόνια δημιουργίας και δράσης, για να τα περιγράψω όλα, θα είναι βαρετό. Όταν ξεκινήσαμε τον Σύλλογο, ποτέ δεν σκεφθήκαμε ότι θα πάει τόσο ψηλά! Όλοι μαζί δουλέψαμε για την επιτυχία αυτή. Τα Διοικητικά Συμβούλια με την συμμετοχή την δική σας πέτυχαν το αποτέλεσμα αυτό. Συγχαρητήρια σε όλους! Χρόνια πολλά να τα εκατοστήσει!».

Φίλιππος Γουγίς
π. Πρόεδρος

Πολλοί ήταν αυτοί, που τίμησαν την 40χρονη πορεία του Συλλόγου μας. Ήδη στο ξεκίνημα όλες οι θέσεις-γύρω στις 500-είχαν καλυφθεί από χωριανούς, Λέσβιους από άλλα χωριά και φίλους μας. Ανάμεσα στους παρευρισκόμενους ήταν ο κ. Σταύρος Τάσος, βουλευτής Λέσβου του Κ.Κ.Ε, ο εθνομουσικολόγος κ. Λάμπρος Λιάβας, ο επίτιμος πρόεδρος της ΟΛΣΑ κ. Χριστόδουλος Τσακίρηλης, και το μέλος του Δ.Σ. κ. Παυλή Αικατερίνη, από Πέτρα, από την Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας ο κ. Σπύρος Τζήμας, από το Ινστιτούτο Ελληνικών Μύλων η πρόεδρος του κ. Γρυπάρη Μαρία, πολλοί εκπρόσωποι λεσβιακών και πολιτιστικών σωματείων, από τον «Θεόφραστο» Ερεσού ο πρόεδρος Ιωσήφ Γαληνός, από τον Σύλλογο Αγιασιωτών ο κ. Αγοραστός Σταύρος, από το «Πόλιον»-Πλωμαρίου η κ. Μυρσίνη Βαρτή-Ματαράγκα, από τον «Θεόφιλο» Πετρούπολης ο πρόεδρος Χιωτέλης Αχιλλέας και η Γραμματέας Ελένη Γκραβουνιώτη, εκπρόσωποι από την Λεσβιακή Παροικία, τον Σύλλογο Μυτιληνίων Αμαρουσίου, τον Σύλλογο Σκάλας Καθηλόνης, τον Παγγεραγωγικό, τον πολιτιστικό Σύλλογο «η Μήθυμνα», τους γειτόνους μας «Αγιαλιίτες» Αμοργού, ο αγαπητός φίλος και επιχειρηματίας Στρατής Ψαραδέλης από Ερεσό, ενώ επιστολές έστειλαν, οι οποίες και διαβάστηκαν στο ξεκίνημα, ο δήμαρχος Λέσβου κ. Γαληνός, το Αναγνωστήριο Αγιάσου και ο Πολιτιστικός Σύλλογος «ο Μεσότοπος», τους οποίους και ευχαριστούμε θερμά. Παραθέτουμε την επιστολή των αδερφών μας από το Αναγνωστήριο της Αγιάσου:

«Αδέρφια.

Με την ευκαιρία του επικείμενου γιορτασμού των σαράντα χρόνων από την ίδρυση του σωματίου σας, σας μεταφέρουμε τις ευχές σύσσωμου του Διοικητικού Συμβουλίου και των μελών μας για μακροήμευση, δημιουργικότητα, πρωτοπορία δράση.

Στο καλαντάρι συμπληρώθηκαν σαράντα χρόνια ανιδιοτελούς, απλόχερης, πολυδιάστατης προσφοράς στην παράδοση, στον πολιτισμό, στην κοινωνία, στο γενέθλιο τόπο. Ο σπόρος που έριξαν οι πρώτοι ζευγάδες έπεσε σε γόνιμο έδαφος. Φύτρωσε, βλάστησε, καρποφόρησε. Κι ο μικρός μπαξές του 1975 έγινε τρανό ευωδιαστό περβόλι.

Το σκαρί σας, με άξιους καπετάνιους και πληρώματα, συνεχίζει να αρμενίζει στα πέλαγα του λαϊκού πολιτισμού, με μπουνάτσες και με φουρτούνες. Ψηλά στο μεσιανό κατάρτι κυματίζει το ανεμοδαρμένο φλάμπουρο της παράδοσης, που ταξιδεύει στα πέρατα της οικουμένης το όνομα του χωριού σας, του νησιού μας, της πατρίδας μας. Σας αγαπάμε και σας καμαρώνουμε.

Η ζηλευτή παραδοσιακή μεσοτοπική ενότητα και ομοψυχία να συνεχίσει να σας εμπνέει, να καθοδηγεί τη δράση σας, να μοιράζει τις καρδιές σας, να σφυρηλατεί τις συνειδήσεις των νέων στρατοκόπων. Να σας βρίσκει σφιχταγκλισμένους σε μια γροθιά μέσα στους χαλεπούς καιρούς που διανύουμε, ώσπου να φέξουν καλύτερες μέρες.

Ευχές από καρδιάς για δυναμική και παραγωγική συνέχεια στο πλούσιο έργο σας. Πάντα μαξούλια, ποτέ κισίρια! Και με την πρώτη ευκαιρία να ξανανταμώσουμε, για να σμιλέψουμε κάτι κοινό.

Με αδερφικούς χαιρετισμούς

Για το Δ.Σ. του Αναγνωστηρίου

Ο Πρόεδρος
Κλεάνθης Δ. Κορομπής

Ο Γεν. Γραμματέας
Παναγιώτης Μ. Κουτσκούδης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΕΣΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»
Μουσικοχορευτική εκδήλωση γενεθλίων

«Σαν να μην πέρασε μια μέρα...»
40 χρόνια Ζωής, Δημιουργίας & Προσφοράς

Σάββατο 16 Ιανουαρίου 2016, ώρα 7.00 μ.μ.
Πολυχώρος Δήμου Αθηναίων «Αννα και Μαρία Καλουτά»
Τιμοκρόντος 6Α Νέος Κόσμος

«Αγαπητοί φίλοι, Χρόνια πολλά και καλή χρονιά.»

«Προσωπικοί λόγοι με έφεραν για λίγες μέρες στην Αθήνα και η επίσκεψή μου συνέπεσε με την εκδήλωση με την οποία ο Σύλλογος Μεσοτοπιτών γιόρτασε τη συμπλήρωση των 40 χρόνων από την αναδημιουργία του.

Ο άνθρωπος ξεχωρίζει από τα υπόλοιπα όντα διότι περπατάει στα δύο πόδια, έχει συναισθήματα, ομιλεί, αλλά πάνω απ' όλα διότι είναι ον νοήμον και διά της εξέλιξης έχει αναπτύξει τη σκέψη και τη συναισθηματική νοημοσύνη. Δυστυχώς με αυτά που σήμερα συμβαίνουν γύρω μας, κοντά μας και μακριά μας, βγαίνει αβίαστα το συμπέρασμα ότι πολλοί άνθρωποι χρησιμοποιούν το χάρισμα της σκέψης προς ίδιον όφελος και εις βάρος συνανθρώπων μας ενώ το συναίσθημα έχει μείνει στα αζήτητα και οι αξίες εκμηδενίζονται.

Μέσα σ' αυτό το σκοτάδι που δημιούργησαν κάποιοι αντι-άνθρωποι, υπάρχει ένας φάρος αξιοπρόσεχτος που φωτίζει την ανθρώπινη ύπαρξη και τραβάει κοντά του πολλούς σε μια ευγενή αμίλητα για δράση, δημιουργία και προσφορά. Αυτός ο φάρος ονομάζεται «Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου» και τιμά τους απανταχού Μεσοτοπιτες.

Σαράντα χρόνια δουλειάς και δημιουργίας με ανιδιοτέλεια. Σαράντα χρόνια προσφέρει ποικιλοτρόπως στην υγεία, σωματική και πνευματική, με έργα αξιοπρόσεχτα και εκδηλώσεις. Σαράντα χρόνια αγάπης στον τόπο μας και συμπάραστασης στο συνάνθρωπο. Είναι η απόδειξη ότι οι Μεσοτοπιτες ενωμένοι μπορούν να προσδεύουν και να ξεχωρίζουν παντού για την αλληλεγγύη και τη συνεργασία τους. Εύχομαι αυτό το φως να συνεχίσει να φέγγει ακούραστα για πολλά ακόμα χρόνια»!

Λουκάς Κοντός

π. Πρόεδρος Κοινότητας Μεσοτόπου

«Αγαπητοί φίλοι, Χρόνια πολλά και καλή χρονιά.»

«Είχα τη χαρά και την τιμή να παρευρεθώ στον εορτασμό των 40 χρόνων του Συλλόγου των απανταχού Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η Αναγέννηση». Εντυπωσιάστηκα, ενθουσιάστηκα, συγκινήθηκα! Με τις τρεις αυτές λέξεις περιγράψω ό,τι έζησα στη διάρκεια του.

Γνώριζα, βέβαια, από παλιά τη ζωντάνια και τη λεβεντιά των «Γλεντιστάδων» που πρόβαλλαν τη Λέσβο στο Ηρώδειο, στο Μέγαρο Μουσικής κ.ά. και την Ελλάδα σε πολλές χώρες στο Εξωτερικό. Είχα παρευρεθεί σε αρκετές από τις πολλές και εξαιρετικές εκδηλώσεις τους, καθώς και την όλη προσφορά τους στην ιδιαίτερη πατρίδα τους, αλλά αυτό που έζησα στον εορτασμό των 40 χρόνων του Συλλόγου σας ήταν κάτι άλλο. Όταν βλέπεις πάνω στη σκηνή να χορεύουν μικρά παιδάκια μαζί με τους γονείς τους και τους παππούδες τους, καθώς και το πλήθος και την ποιότητα των μουσικών, χορευτικών, χορωδιακών συνόλων, δεν χρειάζεται κάτι περισσότερο για να καταλάβεις ότι ο Σύλλογος των Μεσοτοπιτών ξεχωρίζει όχι μόνο στη Λέσβο, αλλά και στο Πανελλήνιο και ότι έχει γερές βάσεις ζωής για πολύ περισσότερα από 100 χρόνια αφού πρόκειται για ένα Σύλλογο «φαινόμενο» παράδειγμα προς μίμηση, όχι μόνο για με τους αντίστοιχους του στο νησί μας, αλλά και πανελληνίως. Συγχαρητήρια, λοιπόν, και να τα «χιλιάσει», για το καλό του όμορφου παραδοσιακού χωριού σας και ολόκληρης της Λέσβου!»

Μυρσίνη Βαρθή-Ματαράγκα

Πρόεδρος Πολιτιστικού Συλλόγου Πλωμαρίου «το Πόλιον»

«Η μικρή χορεύτρια, χαμογελαστή κι αναποκοκκινισμένη από την προσπάθεια, την αγωνία και την κούραση, άφηνε τη μανούλα της να την «τραβά» απαλά από το χεράκι, για να γυρίσουν στο σπίτι. Η παράσταση είχε τελειώσει, ο κόσμος έφευγε.

«Αχ, τι ωραία που χόρευες κοριτσάκι, πώς σε λένε;» τη ρωτήσαμε καθώς πέρασε από μπροστά μας.

«Δέσποινα», μας απάντησε εκείνο και τα ματάκια του λάμπανε από ευχαρίστηση.

«Μπράβο Δεσποινούλα, χίλια μπράβο» του είπαμε, ενώ εκείνο όλο χαμογελούσε κι όλο λάμπανε τα ματάκια του, σαν της Δήμητρας που είχε τόση αγωνία πριν την παράσταση, που θα τραγουδούσε και μόνη της δυο τραγούδια και της κυρίας Μαρίας που δεν αγχώονταν για τον εαυτό της, γιατί χρόνια τώρα τραγουδά με τη χορωδία, αλλά καμάρωνε όσο δεν παίρνει, και με το δικίο της, τις δυο εγγονούλες της, που έπαιζαν το σαντούρι.

«Νάτα νάτα τα καμάρια μου», μου ψιθύριζε και όλο μου έδειχνε τα δυο πανέμορφα κοριτσάκια με τα σαντουράκια τους, λίγο πριν βγει και η ίδια στη σκηνή. Ήταν άλλα δώδεκα όλα μαζί κορίτσια, με τη δασκάλα τους τη Σταυρούλα, μια μαγεία! Κι ύστερα η ορχήστρα, οι χορευτές, οι ρίμες, οι «θύμψες», τα λαϊκά δίστυχα, από τον Δημήτρη Νοικοκύρη -Σαμαρά, οι εικόνες, η αφήγηση των κειμένων από τα δυο γλυκόλαλα παιδιά, η παρέα της Δευτέρας, ...τίποτα δεν μπορούσες να πετάξεις απ' αυτό το ξετύλιγμα της ιστορικής διαδρομής των 40 χρόνων του Συλλόγου Μεσοτοπιτών «Η Αναγέννηση». Κοντά στα 100 άτομα, μια ενότητα χωρίς ομοιομορφία, ένα πλήθος επί σκηνής με διαφορετικότητα και κοινή ταυτότητα, με τρεις γενιές αγκαλιασμένες να διεκδικούν τη συλλογική μνήμη, να προστατεύουν από τα στοιχεία των καιρών την ελπίδα, που εντέλει δεν θα πεθάνει ποτέ, γιατί υπάρχουν τέτοιοι σύλλογοι της Δημιουργίας και της Προσφοράς!

Συγχαρητήρια Μεσοτοπιτες! Χρόνια Πολλά, να τα χιλιάσετε!»

Ειρήνη Βεκρή

Το Δ.Σ του Συλλόγου ευχαριστεί όλους όσους με οποιονδήποτε τρόπο συνέβαλαν στην επιτυχία της εκδήλωσης και ιδιαίτερα τον συγχωριανό μας υπεύθυνο ήκου, Βηλωτιδέλλη Γιώργο και τον Πολιτιστικό Οργανισμό Δήμου Αθηναίων, για την δωρεάν παραχώρηση της αίθουσας και την άριστη συνεργασία.

Η Γωνιά των Γυναικών

Το 2016 ξεκίνησε...

Το 2016 έχει μπει για τα καλά στη ζωή μας και μαζί μ' αυτό οι προγραμματισμένες δράσεις του συλλόγου μας και του Τμήματος Γυναικών. Κυριακή 10/01 η συντροφιά μας παρακολουθεί την παράσταση «Σμύρνη μου αγαπημένη». Ένα έργο που ζωντανεύει την ιστορική μνήμη, συγκινεί, δίνει χαρά και νοσταλγία. Μεταφερθήκαμε στη κοσμοπολίτισσα Σμύρνη της περιόδου 1917-1923 και χαθήκαμε στη μουσική παράδοση της Μικρασίας, βιώνοντας το κλίμα της εποχής στην πολυπολιτισμική κοινωνία της Σμύρνης μέχρι την καταστροφή της. Σειρά είχε η πρώτη Πέμπτη του Φλεβάρη που παρά της αντίξοες συνθήκες (γενική απεργία και στα μέσα μαζικής μεταφοράς) το τραπέζι στρώθηκε από τη γυναικεία παρέα και γέμισε καλοούδια. Κυριακή 7 Φλεβάρη πρώτη εξόρμηση στις γειτονιές της Αθήνας. Ο ήλιος καίει και μια τεράστια συντροφιά είναι έτοιμη να περιηγηθεί τη γειτονιά που έζησε, έγραψε και έψαλλε ο ερμηίτης του Ψυρρή, Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης. Για το κέφι και το συναίσθημα εκείνης της ημέρας

αφήνουμε το λόγο στην Έφη Λεβέντη-Κουρλή. Σας περιμένουμε πάντα στις συναντήσεις μας μαζί με την παρέα σας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΟΥ - ΚΟΥΡΛΗ

Κυριακή 7.2.2015

Υπέροχη μέρα, υπέροχη βόλτα, μοναδική περιοχή. Συνάντηση τμήματος γυναικών του συλλόγου μας (περίπου 35 άτομα) για ξενάγηση στο Soho της Αθήνας, όπως λένε οι τουρίστες την ιστορική περιοχή του Ψυρρή. Η ξενάγηση έγινε από την πάντα χαμογελαστή, ακούραστη, και ενημερωμένη με τις σημειώσεις της Χριστίνα Γιαννουκάκου. Οι περισσότεροι από εμάς νομίζουμε ότι ξέρουμε τον τόπο μας, αλλά δεν είναι έτσι. Προσπερνάμε υπέροχα νεοκλασικά, εκκλησίες, μαγαζιά και αγνοούμε την ιστορία τους. Έτσι λοιπόν μάθαμε για τις ιστορικές εκκλησίες του Αγίου Δημητρίου, των Αγίων Αναργύρων, την πηλαία Ηρώων που πήρε το όνομα της από τους ήρωες του 1821. Εδώ έζησαν οι περίφημοι «κουτσαβάκηδες» δηλαδή μάγκες/σαματατζήδες της εποχής (1870). Το καφενείο του Καχριμάνη που έπινε τον καφέ του ο κοσμοκαλόγηρος Παπαδιαμάντης, ο οποίος έζησε 20 χρόνια στην περιοχή και έψαλλε στον Άγιο Δημήτριο. Το ιστορικό

κτήριο της εφημερίδας Εμπρός που συνεχίζει τη δράση του. Η βόλτα έκλεισε με καφεδάκι στην Ωραία Ελλάδα. Ευχαριστούμε την ακούραστη επιτροπή γυναικών (τις Χριστίνας Ιωσηφέλλη-Τσαλαβούτη-Γιαννουκάκου, Τασούλα Ζουμπουνέλη, Δήμητρα Τζινέλη και Λαμπρινή Βογιατζή). Περιμένουμε με ανυπομονησία την επόμενη ξενάγηση στην Ακαδημία Πλάτωνος. Καλή δύναμη και πάντα τέτοιες όμορφες εκδηλώσεις.

Φιλικά, ΕΦΗ ΚΟΥΡΛΗ/ΛΕΒΕΝΤΗ.

Η εκκίνηση του περιπάτου μας. Σταθμός Μοναστηράκι, με φόντο την Ακρόπολη

Η Λέσβος μας, σύμβολο ανθρωπιάς και αλληλεγγύης

Εδώ και κάμποσο καιρό το νησί μας, η Λέσβος, έχει γίνει το επίκεντρο του ελληνικού αλλά και του παγκόσμιου ενδιαφέροντος εξαιτίας του προσφυγικού ζητήματος. Από τις 800.000 πρόσφυγες που έχουν περάσει το κατώφλι της χώρας μας μέσα στο 2016, οι περισσότεροι από τους μισούς έχουν αποβιβαστεί στη Λέσβο. Προσωπικότητες παγκόσμιου κύρους, γνωστοί ηθοποιοί, ξένοι πολιτικοί και πλήθος εθελοντών επισκέπτονται το νησί μας και συμπαρίστανται στο δράμα των προσφύγων.

Οι ανείπωτες κακουχίες, οι καθημερινοί σχεδόν πνιγμοί, οι νεκροί που μας έγιναν πια συνήθεια, (επισήμως 3.692 συνολικά στη Μεσόγειο), τα άψυχα παιδικά κορμάκια που εκβράζονται στις παραλίες της Λέσβου, όλα αυτά είναι μια τραγωδία που μας έχει συγκλονίσει όλους και μας κάνει να ντρεπόμαστε για τον κόσμο που ζούμε.

Όμως υπάρχει και μια φωτεινή πλευρά σ' αυτή την υπόθεση. Διαβάζουμε στο Lesvosnews.gr:

«...Ο ψαράς Στρατής Βαλαμιάς και η Μηνίτσα Καμβύση, η γνωστή γιαγιά με το βρέφος στην αγκαλιά, προτάθηκαν για το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης...»

Προσωπικά, χωρίς να θέλω να μειώσω το ρόλο των παραπάνω προσώπων, νομίζω ότι όλοι οι Λέσβιοι πρέπει να προταθούν για το βραβείο. Είναι βέβαιο όμως ότι κι αν δεν το πάρουν, έχουν ήδη κερδίσει στις καρδιές όλων των ανθρώπων, το βραβείο ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ, που η αξία του δεν συγκρίνεται με το αμφιβόλο αντικειμενικότητας βραβείο Νόμπελ.

Τη στιγμή που με θλίψη βλέπουμε τις αντιδράσεις που υπάρχουν σε άλλες περιοχές της χώρας για τη δημιουργία των hot-spots (Κως, Διαβατά, κ. α) στη Λέσβο έχουν ανοίξει την αγκαλιά σ' αυτούς τους κατατρεγμένους ανθρώπους. Γι' αυτό

είμαστε περήφανοι για το νησί μας και για τους συμπατριώτες μας και συγχρόνως τους ζηλεύουμε, γιατί τους δόθηκε η ευκαιρία να δείξουν τον ανθρωπισμό τους σε όλο τον κόσμο.

Με συγκίνηση και υπερηφάνεια βλέπουμε, για παράδειγμα, τους ντόπιους ψαράδες της Συκαμιάς να βοηθούν στη διάσωση των προσφύγων, αφήνοντας κατά μέρος ακόμα και το μεροκάματο τους. «Να σώσουμε τα μωρέτσια» δηλώνουν συγκινημένοι από το δράμα που εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια τους.

«Οι μάνες μας ήρθαν προσφυγοπούλες από απέναντι το -22 με τη Μικρασιατική καταστροφή. Γι' αυτό βοηθούμε όσους μετανάστες μπορούμε», λένε οι γνωστές γιαγιάδες της Συκαμιάς Λέσβου, Ευστρατία, Μηνίτσα και Μαρίτσα και συμπληρώνουν « Πολλά μωρά, μωρέτσια, πονεί η καρδιά σου να τα βλέπεις να τρέμουν, να κρυσώνουν, Γενάρη μήνα».

Βέβαια δεν πρέπει να υποτιμούμε και την προσφορά των απλών εθελοντών και των εθελοντικών οργανώσεων, που έχουν συγκεντρωθεί στο νησί από τα πέρατα του κόσμου και το έχουν κάνει πασίγνωστο παγκοσμίως.

Στο νησί έχουν συρρεύσει ακόμα πλήθος από δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερς έλληνες και ξένοι. Ένας από αυτούς είναι ο Giles Duley ο οποίος ενώ βρισκόταν στο Αφγανιστάν το 2011, για ρεπορτάζ, πάτησε μια νάρκη με αποτέλεσμα να ακρωτηριαστεί. Να χάσει τα δυο του πόδια και το ένα του χέρι. Όμως δεν το έβαλε κάτω και συνέχισε τη δράση του. Εφέτος επισκέφτηκε τη Λέσβο και έκανε την ακόλουθη δήλωση.

«Τόσα χρόνια σε αυτή τη δουλειά, δεν έχω ξαναδεί τόσο ανθρωπιά, όσο είδα στις παραλίες της Λέσβου».

Γι' αυτό δίκαια κάποιοι λένε ότι η Λέσβος έσωσε τον αν-

θρωπισμό της Ευρώπης. Γιατί δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το προσφυγικό δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αλλά ολόκληρη την Ευρώπη. Μια Ευρώπη όμως που κωφεύει και βάζει μπροστά από την ανθρωπιστική διάσταση τις πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις του προσφυγικού ζητήματος. Μια Ευρώπη, που στα σύνορα κάποιων «πολιτισμένων» κρατών της οι πρόσφυγες αντιμετωπίζονται σχεδόν σαν ανθρώπινα σκουπίδια. Μια Ευρώπη που σε κάποιο πλούσιο κράτος του βορρά της (Δανία) άρχισε να εφαρμόζεται ο νόμος της κατάσχεσης των τιμηλών των προσφύγων -δαχτυλίδια, πολυτίμητα κοσμήματα, χρήματα και ό, τι άλλο μπόρεσαν να πάρουν κυνηγημένοι από τις πατρίδες τους. Μια ταπεινωτική Ιστορία που μας φέρνει τις πιο τραγικές μνήμες της σύγχρονης Ιστορίας του Ναζιστικού καθεστώτος στα στρατόπεδα εξόντωσης. Μια Ευρώπη τέλος, που επιτρέπει στους Τούρκους δουλέμπορους να παίζουν με τις ζωές απειλησμένων ανθρώπων και να κερδοσκοπούν με τις ζωές μικρών παιδιών.

Να τι δήλωσε ο δήμαρχος Μυτιλήνης κ. Σπ. Γαληνός στο χαιρετισμό του στο συνέδριο που πραγματοποιήθηκε, πριν λίγο καιρό στη Μυτιλήνη, με θέμα το προσφυγικό. «... Κρατάμε υψηλά τα ιδανικά της Ε.Ε, ιδανικά ευαισθησίας, ανθρωπιάς, δημοκρατίας που εκείνοι ξέχασαν. Είμαστε «ένοχοι» γιατί, όταν οι άλλοι κλείνουν τα σύνορα, εμείς μπορούσαμε και διαχειριστήκαμε μεγάλους αριθμούς προσφύγων... Όταν αυτός ο λαός, που έχει γονατίσει από την οικονομική κρίση βρίσκει το περίσσειμα ψυχής να σηκωθεί όρθιος και να κρατήσει στις πλάτες του ένα πανευρωπαϊκό πρόβλημα...» και ζήτησε την υποστήριξη όλων για να κηρυχθεί η Μυτιλήνη πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης το 2021. Ο Λέσβιος δημοσιογράφος Στρατής Λιαρέλης υπογράμμισε την ανάγκη ευαισθητοποίησης της κοινωνίας από τα Μ.Μ.Ε. για το θέμα των προσφύγων. Τέλος στο συνέδριο τμήθηκαν οι άνδρες του Λιμενικού Σώματος για την αξιοθαύμαστη προσφορά τους στη διάσωση ανθρώπων ζωών.

Αυτά τα μηνύματα μας έρχονται από την άκρη του Αιγαίου, από το όμορφο νησί μας. Γι' αυτό πιστεύω ότι είναι ευκαιρία το προσφυγικό να μας βοηθήσει όλους να ξεπεράσουμε ρατσιστικές και ξενοφοβικές αντιλήψεις, τιμώντας τις παραδόσεις του λαού μας περί φιλοξενίας και αλληλεγγύης, αλλά και τις χριστιανικές αρετές της αγάπης και της φιλανθρωπίας.

Την ώρα που απολαμβάνουμε τις χαρές της ζωής, τη ζεστασιά του σπιτιού μας, το προσεγγμένο φαγητό μας, τη διασκέδασή μας ή χαϊδεύουμε με αγάπη και τρυφερότητα το κεφαλάκι των παιδιών και των εγγονών μας, κάτι πρέπει να μας χαλάει, σκεπτόμενοι τους συνανθρώπους μας που θαλασσοπνίγονται μαζί με τα παιδιά τους στα παγωμένα νερά του Αιγαίου. Είναι άνθρωποι αθώοι, που το μόνο τους αμάρτημα είναι ότι έτυχε να γεννηθούν σε κάποιες χώρες (Συρία, Ιράκ, Αφγανιστάν κλπ.) που κάποιοι μεγάλοι της γης επέλεξαν να κάνουν αρένα για τα άνομα συμφέροντά τους. Στη θέση τους θα μπορούσαμε να είμαστε εμείς..

ΜΥΡΣΙΝΗ ΚΟΝΤΟΥ-ΚΑΡΚΑΝΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ (1913-2016)

Μία ημέρα πριν από τα γενέθλια του, την Κυριακή 7 Φεβρουαρίου, άφησε την τελευταία του πνοή ο ακαδημαϊκός Κωνσταντίνος Δεσποτόπουλος. Σε εκδήλωση των Μεσοτοπιτών για τα 100 χρόνια απ' την απελευθέρωσή του νησιού μας με τον τίτλο «Φόβια» (το Σάββατο 15 Δεκ 2012) είχε προσκληθεί και είχε μιλήσει ο σπουδαίος ακαδημαϊκός μας.

Γεννημένος στη Σμύρνη το 1913, ξεριζώθηκε λόγω της Μικρασιατικής Καταστροφής και αφού πέρασε από τη Λέσβο και τη Βρίσα (ο Μεσότοπος ήταν τόπος καταγωγής της γιαγιάς του), εγκαταστάθηκε με την οικογένεια του στην Αθήνα όπου και ολοκλήρωσε τις γυμνασιακές αθλή και πανεπιστημιακές του σπουδές στη Νομική, στις οποίες άριστευσε.

Στο αφιέρωμα του περιοδικού του συλλόγου Βρισσαγωγών «ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ» με αριθ. 50 (φθινόπωρο του 2011) είχε γίνει ένα εκτεταμένο αφιέρωμα στον Δεσποτόπουλο, τον οποίο

είχαν συναντήσει μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου των Βρισσαγωγών. Σε αυτό το αφιέρωμα αυτό υπάρχουν εκτεταμένα αποσπάσματα από το βιβλίο του «Αναπολήσεις» (2005) στο οποίο αναφέρεται στη γέννησή του στη Σμύρνη και στα όσα πέρασε η οικογένειά του κατά την καταστροφή της. Από το βιβλίο αυτό μαθαίνουμε ότι η οικογένεια Δεσποτόπουλου πέρασε για κάποιο διάστημα από τη Βρίσα.

"Ο εκ μητρός πάππος του Κων. Ι. Δεσποτόπουλος, Κων/νος Αναγνωστόπουλος ναυτέμπορας έφερε με το πλοίο του στο φορτίο και λύτρωσε από τη σιτοδεία το χωριό Μεσότοπος της Λέσβου. Ο προεστός του Μεσότοπου Χατζημαλής ως ηθική αμοιβή του έδωσε σύζυγο την ένατη θυγατέρα του Μυρσίνη (Χατζημαλή). Το ζεύγος αργότερα Κωνσταντίνου Αναγνωστόπουλου και Μυρσίνης Χατζημαλή εγκαταστάθηκε στη Σμύρνη, όπου ο Αναγνωστόπουλος ανέπτυξε μεγάλη επιχείρηση ξυλεμπορίας. Η κόρη του Αναγνωστόπουλου και της Μυρσίνης η Ελισάβετ Αναγνωστοπούλου παντρεύτηκε τον Τηνιακό Κων/νο Σαμούχο και απέκτησε τρεις θυγατέρες και έξι αγόρια με τελευταία θυγατέρα τη Στέλλα Σαμούχου που παντρεύτηκε τον Ιωάννη Δεσποτόπουλο. Από τη Στέλλα Σαμούχου και Ιωάννη Δεσποτόπουλο γεννήθηκαν οι δίδυμοι Κων/νος και Αλέξανδρος Δεσποτόπουλος..." («Αναπολήσεις τόμος Ι» Κων/νος Ι. Δεσποτόπουλος)

Πολυπράγμων – καθώς εκτός από πανεπιστημιακός δάσκαλος και μέλος της Ακαδημίας Αθηνών από το 1984, είχε αντιστασιακή δράση, ενώ διετέλεσε επίσης υπουργός Παιδείας και υπήρξε υποψήφιος Πρόεδρος της Δημοκρατίας - βαθύς γνώστης όχι μόνο της Φιλοσοφίας την οποία δίδασκε, αλλά και της Ιστορίας μεταξύ άλλων, ξεχώριζε για τον ήπιο τρόπο

που εκφραζόταν και την ευγένεια του, αν και έπαιρνε ως σχεδόν την τελευταία στιγμή θέση στο δημόσιο διάλογο για πολλά ζητήματα.

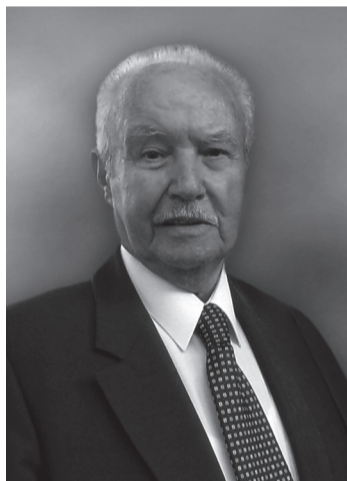
Υπήρξε Πρόεδρος του Ελληνοσοβιετικού Συνδέσμου Νέων το 1945 και εξορίστηκε στη Μακρόνησο από το 1947 έως το 1950. Φίλος με τους Κωνσταντίνου Τσάτσο, Παναγιώτη Κανελλόπουλο και Γεώργιο Καρτάλη, δεν περιορίστηκε στη μακρόχρονη καριέρα του μόνο στις έδρες του Πανεπιστημίου Αθηνών, του Παντείου, αλλά και του Νανού στη Γαλιλία, όπως και στη συγγραφή περισσότερων από 30 βιβλίων – μεταξύ αυτών ιδιαίτερα σημαντικό θεωρείται η «Φιλοσοφία του Δικαίου» - αλλά είχε και ενεργό ανάμειξη στην πολιτική. Υπουργός Παιδείας στις κυβερνήσεις Γρίβα και Ζολώτα, το 1989 και 1990 αντιστοίχως, ήταν και υποψήφιος για το αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας το 1990, λαμβάνοντας 21 ψήφους.

Ο Κωνσταντίνος Δεσποτόπουλος υπήρξε ξένος εταίρος της Ρουμανικής Ακαδημίας και της Ακαδημίας της Μασσαλίας και είχε τιμηθεί με ανώτερες διακρίσεις από τους Προέδρους της Δημοκρατίας Ελλάδας, Γαλλίας και Ιταλίας, ενώ μεταξύ άλλων ασχολήθηκε και με την κριτική λογοτεχνία, και ειδικότερα με εκείνη της ποίησης έχοντας πολλές φορές συμπαραστάτη του στις αναζητήσεις του, τόσο τον δίδυμο αδελφό του Αλέξανδρο –καθηγητή Πολιτικής Ιστορίας- όσο και τη σύζυγό του, Όλγα Τσακατίκα.

Η κηδεία του έγινε στις 9 Φεβρουαρίου, στο νεκροταφείο του Κόκκινου Μύλου.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΒΑΚΑΛΗΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΑΒΡ. ΤΡΙΓΩΝΗΣ

Είναι δύσκολο να γράφεις για δικούς σου ανθρώπους και φίλους που φεύγουν από τη ζωή. Γι' αυτό θέλω να πω πως αυτές οι γραμμές γράφονται μέσα σε έντονα φορτισμένο κλίμα συγκίνησης.

Ο Μιχάλης Τριγώνης που έφυγε στις 24 Ιανουαρίου 2016 ήταν ένας από τους καλύτερους μου φίλους. Γνωριζόμαστε από παιδιά, από το Δημοτικό

Σχολείο στο χωριό. Ήταν ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η Αναγέννηση» και είχε έντονη δραστηριότητα σ' αυτόν, ιδιαίτερα τα πρώτα χρόνια μετά την ίδρυσή του. Είχε εκλεγεί επανειλημμένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και είχε διατελέσει επί αρκετά χρόνια ταμίας του Συλλόγου. Ήταν ακόμη ενεργό μέλος της Λεσβιακής Παροικίας αλλά τα τελευταία χρόνια δεν συμμετείχε στις εκδηλώσεις της λόγω των σοβαρών προβλημάτων υγείας που αντι-

μετώπιζε. Ήταν επίσης μέλος της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσης και είχε διατελέσει μέλος του Διοικητικού της Συμβουλίου και ταμίας της.

Ο Μιχάλης είχε γεννηθεί στην Αθήνα (Μεταξουργείο) το 1935 από γονείς καταγόμενους από το χωριό μας τον Μεσότοπο Λέσβου. Λίγο πριν τον πόλεμο του 1940 ο πατέρας του, δισεισθανόμενος πως η ζωή στην Αθήνα θα ήταν δύσκολη, αποφάσισε να μετακομίσουν στο χωριό, όπου ο Μιχάλης τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο. Το 1949 επιστρέφουν στην Αθήνα όπου φοίτησε σε νυχτερινό Γυμνάσιο στο οποίο δίδασκε και ο συγχωριανός μας φιλόλογος καθηγητής Νίκος Κελέσης. Παράλληλα εργαζόταν σε διάφορες επιχειρήσεις. Μετά τη θητεία του στο Ναυτικό φοίτησε στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Πειραιά. Παράλληλα εκπαιδεύτηκε στη λογιστική και εργάστηκε σε διάφορες επιχειρήσεις, ως λογιστής.

Ο Μιχάλης Τριγώνης ήταν ένας φιλοπρόσδος, πρᾶος και καλόκαρδος άνθρωπος που έδινε όλο του τον εαυτό σε ό,τι καταπιανόταν. Παντρεμένος με τη Χρυσούλα Δούκα από τη Λήμνο, δημιούργησαν μια θαυμάσια οικογένεια. Απέκτησαν δύο παιδιά τον Γαβριήλ, λογιστή το επάγγελμα και τη Μυρσίνη, η οποία δίδασκε στο Πανεπιστήμιο των Τεχνών στο Λονδίνο.

Στο Σύλλογο Μεσοτοπιτών ανέπτυξε έντονη δραστηριότητα, κυρίως κατά τα πρώτα χρόνια φροντίζοντας, ως ταμίας, τα οικονο-

μικά του να είναι πάντα σε καλή κατάσταση. Πίστευε ακράδαντα στη συλλογικότητα και έτρεχε παντού, όπου μπορούσε, να εισπράττει συνδρομές, να γράφει νέα μέλη, να διαθέτει ημερολόγια κ.λπ. Παράλληλα ήταν αρωγός σε καθέναν που είχε την ανάγκη του και ιδιαίτερα στους φίλους του. Προσωπικά του οφείλω ευγνωμοσύνη για την συμπαράστασή του όταν τον χρειάστηκα.

Μετά τη συνταξιοδότησή του, όσο του το επέτρεπαν τα προβλήματα υγείας που είχε, βοηθούσε εθελοντικά στο Χατζικυριάκειο Ορφανοτροφείο σε διάφορες δραστηριότητες και εκδηλώσεις. Ο Μιχάλης ήταν πάντα άνθρωπος της προσφοράς.

Στη Χρυσούλα, τη γυναίκα του που στάθηκε δίπλα του με καρτερία και αυταπάρνηση όλα τα χρόνια που αντιμετώπιζε προβλήματα με την υγεία του, στα παιδιά και τα εγγόνια του εκφράζω τα πιο θερμά μου συλλυπητήρια. Εύχομαι να είναι καλά όλοι τους και να τον θυμούνται όπως ήταν στις καλές του ημέρες, τότε που ήταν δραστήριος και πάντα με την καλή του καρδιά και το χαμόγελό του.

Τέλος όλοι εμείς οι Μεσοτοπιτές εύχομαι να θυμώμαστε την προσφορά του και να τιμούμε τη μνήμη του. Καλό σου ταξίδι καλέ μου φίλε.

ΑΡΤΕΜΗΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΑΡΟΣ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΜΙΧΑΛΗ ΤΡΙΓΩΝΗ Από τον Γιάννη Στ. Πιπίνη

Ο Μιχάλης Τριγώνης ταξίδεψε για τη γειτονιά των Αγγέλων, εκεί όπου δικαιοματικά ανήκει- και όχι λόγω ονόματος. Ανήκει εκεί, επειδή υπήρξε ένας υπέροχος άνθρωπος, ένας χαρακτήρας αθέριος, τίμιος, δίκαιος, ειλικρινής, ανιδιοτελής, εργατικός, δημιουργικός, γεμάτος καλοσύνη και αγάπη για το συνάνθρωπο.

Με τη στάση ζωής του ενέπνευσε την αγάπη και το σεβασμό. Υπήρξε ένα από τα καλύτερα και πιο άξια παιδιά του Μεσοτόπου. Συμμετείχε ενεργά στα κοινά και υπήρξε ένα από τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η Αναγέννηση», με θητεία στα Δ.Σ., και πάλη σαν ταμίας της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσης (Ε.Ε.Π.Φ).

Ο Μιχάλης έφυγε αφήνοντας ένα δυσαναπλήρωτο κενό και μια οικογένεια αντάξια των αρετών του,

για την οποία σίγουρα ήταν υπερήφανος. Θα λείψει στην γλυκύτατη σύντροφό του, την Χρυσούλα, στα υπέροχα παιδιά του Γαβριήλ και Μυρσίνη, μα περισσότερο θα λείψει στα εγγονάκια του, που στην ουσία δεν πρόλαβαν να τον γνωρίσουν και να χαρούν το θησαυρό που υπήρξε ο παππούς τους. Θα λείψει σε όλους. Στους συγγενείς, στους φίλους, σε όλους που είχαν την τύχη να μοιραστούν κάτι μαζί του.

Εμένα προσωπικά θα μου λείπει σαν θεός (η μητέρα του Μυρσίνη και η γιαγιά μου Παναγιώτα, ήταν αδερφές- το γένος Βουρνάζου), σαν φίλος αλλά και σαν πνευματικός μου πατέρας- μια που παρά τη μικρή διαφορά ηλικίας που μας χώριζε- ήταν ο νονός μου!

Σκέπτομαι τον Μιχάλη και μου έρχονται εικόνες από τις συχνές κυριακάτικες επισκέψεις στο σπίτι του, στο λόφο Αξιώματικών (τότε που ακόμη ζούσαν οι γονείς μου), ένα σπίτι ζεστό, φιλόξενο, που με κάθε ευκαιρία γέμιζε τραγούδια και χορό.

Ο Μιχάλης μου χάρισε τα πρώτα εξωσχολικά βιβλία, του Ιουλίου Βερν, με πήγαινε στον κινηματογράφο (το πρώτο έργο «Οι τρεις σωματοφύλακες»), μου έμαθε να φτιάχνω και να πετάω χαρταετό... Όταν πια μεγάλωσα, με στήριξε –με τις γνωριμίες του- στην αρχή της επαγγελματικής μου πορείας στον τομέα των Γραφικών Τεχνών. Θυμάμαι τον Μιχάλη στην τάρταρα του σπιτιού του, στο μικρό του εργαστήρι, όπου συντελούνταν όλα τα θαύματα που ένας εμπνευσμένος άνθρωπος μπορεί να δημιουργήσει, από μοντελισμό και άλλα, δίπλα στον παραδεισένιο κήπο του, που με την φροντίδα και το μεράκι του καρποφορούσε όλης της γης τα αγαθά.

Αισθάνομαι πολύ τυχερός και υπερήφανος που είχα τον Μιχάλη στην ζωή μου. Θα τον θυμάμαι για πάντα με το γλυκό του χαμόγελο να ζεσταίνει την ψυχή μου.

Καλό σου ταξίδι νονέ, θείε, φίλε, αδελφέ...

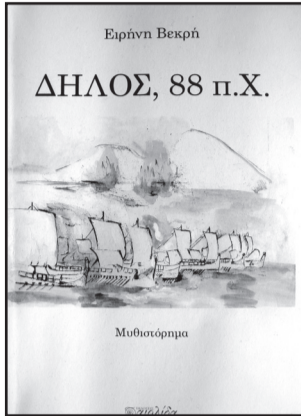
Ο άνθρωπος αντιμέτωπος με την ιστορική του μοίρα

Τα βιβλία της Ειρήνης Βεκρή

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΖΕΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

Διο χρόνια πριν βρέθηκα στην παρουσίαση ενός βιβλίου οδηγημένη από το θέμα του και μόνο. Εκεί όμως εξεπλήγην ευχάριστα ανακαλύπτοντας ότι η συγγραφέας ήταν συντοπίτισσά μου. Το βιβλίο ήταν η «Δήλος, 88 π. Χ.» και η συγγραφέας η Ειρήνη Βεκρή.

Έμαθα λοιπόν ότι η κ. Βεκρή γεννήθηκε στη Λέσβο με ρίζες από τα απέναντα μικρασιατικά παράλια. Η τύχη την κράτησε στο Αιγαίο, μια που ο σύζυγός της κατάγεται από την Αμοργό.

Και οι εκπλήξεις για μένα συνεχίστηκαν αφού πληροφορήθηκα ότι ο σύζυγός της, κ. Βεκρής, είναι γραμματέας του Σύλλογου Αιγιαλιτών Αμοργού, ο οποίος στεγάζεται στην οδό Εθν. Αντίστασης, μεσοτοιχία με το δικό μας Σύλλογο! Η καλή μας γειτονία αφορμή έγινε να μας δωρίσει ο κ. Βεκρής τα βιβλία της συζύγου του .... κι εγώ να απολαύσω και το διάβασμα των υπολοίπων!

Έτσι λοιπόν με τα αντίμα μου χαρίκαμε την όμορφη συλλογή παραμυθιών «Τα παραμύθια του Οσελότου», όπου συμπεριλαμβάνεται το «Πανηγύρι του γάμου μας» της κ. Βεκρή με σαφείς οικολογικές ανησυχίες.

Τα άλλα δύο βιβλία της είναι νουβέλλες, το «Ουρανία» και το προαναφερθέν «Δήλος, 88 π. Χ.» από τις εκδόσεις Αιοιίδα. Η γλώσσα καθημερινή, ζωντανή και πάλλουσα, με τα χαρακτηριστικό ιδίωμα της Λέσβου, όπου κρίνεται απαραίτητο. Δια-

φορετική η θεματολογία στο καθένα. Στο «Ουρανία» μεταφερόμαστε στον σκληρό κόσμο των ελληνοτικών νησιών το 16ο μ. Χ. αιώνα, όταν οι πειρασμοί πληθαίνουν από θάλασσες και στεριές κι ο Τούρκος δυνάστευε τη ζωή των υπόδουλων Ελλήνων, που πάλευαν απεγνωσμένα να επιβιώσουν με μόνα όπλα την πίστη και την ελπίδα.

Στο «Δήλος» η συγγραφέας μας ταξιδεύει ακόμα πιο πίσω στο χρόνο. Στον 1ο π. Χ. αιώνα και στο ιερό νησί που έως τότε κατοικούσαν. Εκεί θα γίνουμε μάρτυρες της επερχόμενης καταστροφής του νησιού από το Μιθριδάτη του Πόντου, που θα δώσει τέλος στην ειρηνική και φιλησυχνη ζωή των κατοίκων στο μαγικό νησί του Απόλλωνα, που ανύποπτοι κι απροετοίμαστοι για το κακό που ερχόταν απολάμβαναν την ευημερία τους.

Μπορεί η θεματολογία να διαφέρει, υπάρχουν όμως στοιχεία - μοτίβα που επανέρχονται και χαρακτηρίζουν τη γραφή της κ. Βεκρή. Το κυρίαρχο στοιχείο που και στις δύο νουβέλλες γίνεται το μέσο που εξελίσσει το μύθο και θέτει τα πάντα σε κίνηση, είναι (τι άλλο;) το Αιγαίο. Αυτή η υπέροχη, αεικίνητη, ανεξίτηλη θάλασσα, ώρες ώρες άγρια και τρομακτική με ό,τι (μετα)φέρει, εχθρικά καράβια, κουρσάρους, φουρτούνες... Και πάλι όμορφη και σαγηνευτική, όταν τα κύματα κοπάζουν και γαληνεύει και τότε τρέφει τους ανθρώπους με τον πλούτο της.

Ο βίαιος ξεριζωμός των ανθρώπων, που σαν φυλλοράκια ο άνεμος της ιστορίας τα σπρώχνει τότε εδώ και τότε εκεί κατά το κέφι του αλλή και η δική τους επιμονή να ζήσουν και να προκόψουν, είναι ένα άλλο μοτίβο της κ. Βεκρή. Ο σεβασμός στη διαφορετικότητα, το οικολογικό ενδιαφέρον αλλά και τα άμπολλα ιστορικά στοιχεία που διανθίζουν την αφήγηση και ζωντανεύουν την καθημερινή ζωή των ανθρώπων, τόσο του 1ου π. Χ., όσο και του 16ου μ. Χ. αιώνα, είναι μερικά ακόμα χαρακτηριστικά των βιβλίων.

Αξίζει κανείς να ανακαλύψει και να αφιερώσει χρόνο στην ανάγνωση των βιβλίων της κ. Βεκρή. Θα ανταμειφθεί με πλούσιο παράδειγμα συναισθημάτων, εικόνες, αλλά και σημαντικά μηνύματα ελπίδας, αλληλεγγύης, αποδοχής της διαφορετικότητας και περιβαλλοντικής ευαισθησίας. Κινητήριος δύναμη πίσω από όλα είναι η αγάπη για τον τόπο που μας έλαχε να γεννηθούμε, μα κυρίως η αγάπη για τον άνθρωπο, τον απλό, τον καθημερινό, που παλεύει ενάντια στις αντιξοότητες και στις ιστορικές συγκυρίες....

Πριν λίγο καιρό ο καλός φίλος Γιάννης Χρήστου Βασιλείου, ηλεκτρολόγος στο επάγγελμα, μου έδειξε ένα ενδιαφέρον απόκομμα εφημερίδας. Ήταν ένα άρθρο του κ. Λευτέρη Σκαρφή από την μηνιαία εφημερίδα των εργαζομένων Ηλεκτρολόγων Ελλάδας, «Ο ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΤΗΣ», αρ. φύλλου 928 (Απρίλιος 2014). Το διάβασα, συμφώνησα μαζί του ότι είναι πολύ ενδιαφέρον και είπαμε να το μοιραστούμε στην εφημερίδα μας. Παρακάλεσα την Ευτυχία Δεληλή να το δακτυλογραφήσει, το έκανε με ευχαρίστηση και μάλιστα στο τέλος πρόσθεσε και την δική της άποψη και ματιά. Γιάννη και Ευτυχία, σας ευχαριστούμε πολύ. Φ.Β.

ΤΟ ΒΑΖΟ ΜΕ ΤΙΣ ΑΞΙΕΣ!

Μόλις ξεκίνησε το μάθημα, ο καθηγητής χωρίς να πει τίποτα, έβγαλε από την τσάντα του ένα μεγάλο γυάλινο βάζο. Το τοποθέτησε πάνω στο τραπέζι και το γέμισε με μπαλάκια του τένις. Όταν πλέον το βάζο δεν χωρούσε άλλα μπαλάκια, μας ρώτησε αν το βάζο ήταν γεμάτο και όλοι μαζί απαντήσαμε «ναι».

Τότε ο καθηγητής πήρε από τα ανακείμενα που είχε στην έδρα, μία χούφτα μικρά χαλίκια και άρχισε να τα ρίχνει στο βάζο, κουνώντας το, και αυτά γέμισαν τα κενά ανάμεσα στα μπαλάκια του τένις. Μας ρώτησε πάλι αν το βάζο ήταν πλέον γεμάτο κι εμείς κάπως σαστισμένοι είπαμε πως είναι.

Ο καθηγητής στη συνέχεια έριξε στο βάζο άμμο, η οποία γέμισε όλα τα κενά ανάμεσα στα χαλίκια. Στη συνέχεια ερωτηθήκαμε για μία ακόμα φορά αν το βάζο ήταν γεμάτο και απαντήσαμε όλοι καταφατικά.

Τότε ο καθηγητής έσκυψε και πήρε πάνω από την έδρα δυο σακουλάκια καφέ και τα άδειασε στο βάζο, ενώ εμείς πλέον γελοιάσαμε απορημένοι. «Τώρα, είπε ο καθηγητής, θέλω να θεωρήσετε ότι το βάζο αναπροσωπεύει τη ζωή σας. Τα μπαλάκια του τένις είναι τα πιο σπουδαία πράγματα στη ζωή σας, οι μεγάλες αξίες, η πατρίδα, η οικογένεια, τα αγαπημένα σας πρόσωπα. Αυτά που, ακόμα και αν όλα τα άλλα θα χαθούν, θα γεμίσουν τη ζωή σας.

Τα χαλίκια αντιπροσωπεύουν πράγματα σημαντικά, όπως είναι η δουλειά σας, και κατ'επέκταση ο κλάδος, ένα σπίτι, άλλα περιουσιακά στοιχεία, αγαπημένες ασχολίες σας.

Η άμμος είναι όλα τα άλλα, τα μικρότερα, λιγότερο σημαντικά πράγματα.

Αν γεμίσετε το βάζο πρώτα με άμμο, δεν θα υπήρχε χώρος για να βάζετε τα χαλίκια και τα μπαλάκια του τένις. Το ίδιο ισχύει και για τη ζωή σας: αν ξοδεύετε το χρόνο σας και την ενέργειά σας για μικρά, όχι πολύ σημαντικά πράγματα, δεν θα έχετε χρόνο και δύναμη για τα μεγαλύτερα και σημαντικότερα πράγματα. Φροντίστε για τα μπαλάκια του τένις λοιπόν, πρώτα και μετά για τα χαλίκια. Τα υπόλοιπα είναι άμμος».

Έχω τη συνήθεια να κρατάω σημειώσεις όταν υπαγορεύει ο καθηγητής. Έτσι διαπίστωσα ότι δεν αναφέρθηκε για τον καφέ. Σήκωσα το χέρι και ρώτησα τι αντιπροσωπεύει ο καφές. Ο καθηγητής χαμογέλασε και είπε: «Ο καφές είναι για να δείξει πως, όσο γεμάτη και να είναι η ζωή σας, πάντα θα υπάρχει χώρος για να χαρείς έναν καφέ με κάποιον φίλο, με έναν συνάδελφο».

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΣΚΑΡΦΗΣ

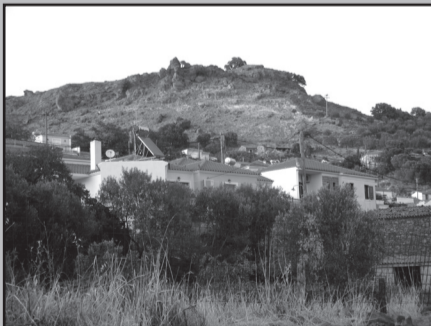
Με αφορμή αυτό το άρθρο, το οποίο το διδάχθηκα στο Λύκειο, και την εποχή που διανύουμε έχουμε φτάσει σε ένα σημείο να μην δίνουμε σημασία στις μεγάλες αξίες της ζωής. Προσπαθούμε, βάζοντας παρωπίδες σε μάτια και αυτιά, να αποφεύουμε προβλήματα και καταστάσεις, την ίδια τη ζωή με χαρές και λύπες, βάζοντας μπροστά μικρότερες αξίες που ρόλο έχουν να γεμίσουν τα κενά μας και όχι να πάρουν το ρόλο από τα μπαλάκια του τένις.

Εντύπωση μου έκανε η τελευταία παράγραφος που αναφέρεται στον καφέ. Δεν την θυμόμουν καθόλου. Πόσο όμορφη είναι μια ανθρώπινη επαφή; να βγεις για έναν καφέ, να συζητήσεις με έναν φίλο ή έναν συνάδελφο. Αυτό που με λυπεί περισσότερο είναι ότι έχουμε φτάσει σε ένα σημείο να χάνουμε την επαφή. Να βγαίνουμε για έναν καφέ και αν'αυτού να κρατάμε από ένα κινητό στο χέρι και να μη μιλάμε καθόλου. Να ζούμε μια φαντασία μέσω της τεχνολογίας νομίζοντας ότι μας κάνει περισσότερο ευτυχισμένους. Ή όπως θα έλεγε ένας φίλος περισσότερο ικανοποιημένους.

Εληθίζω το παραπάνω άρθρο να έδωσε κάτι χρήσιμο στον κάθε έναν που το διάβασε.

ΕΥΤΥΧΙΑ ΔΕΛΛΗ

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Μεσότοπος Λέσβου 20 Ιανουαρίου 2016

Με την παρούσα επιστολή θέλω να σας εκφράσω τον προβληματισμό μου αλλά και να ζητήσω τη συνδρομή σας για ένα θέμα που απειλεί την ακεραιότητα των συγχωριανών μας, αλλά και όλων των διερχόμενων οχημάτων και πεζών της επαρχιακής οδού του Μεσοτόπου. Υπάρχει ένα πρόβλημα στατικότητας στην τοποθεσία «Κούκος» (λόφος βορειοανατολικά του χωριού) που απαιτεί μια λύση έγκαιρη και σωστή προκειμένου να προστατευτεί ο κόσμος αλλά και η περιοχή του. Πρόκειται για τον βράχο στην κορυφή του λόφου, ένα ογκόλιθο, βάρους ίσως 500 τόνων, που η πιθανότητα να ξεφύγει από τη θέση που βρίσκεται και να κυλήσει τον καθιστά δημόσιο κίνδυνο!

Μεγάλο σε αυτά τα μέρη και είμαι σε θέση να εντοπίσω όλες τις εν δυνάμει επικίνδυνες αλλαγές. Σε αυτή την απότομη πλαγιά συμβαίνουν συνεχώς μικρές κατολισθήσεις λόγω της ραγδαίας διάβρωσης του απογυμνωμένου εδάφους. Διαπιστώνω λοιπόν ότι υπάρχει μικρή μετακίνηση του ογκόλιθου αυτού και εμφάνιση ρωγμών, η οποία παλαιότερα δεν υπήρχε. Στην περίπτωση που δεν μεσολαβήσει ανθρώπινη παρέμβαση και ξεφύγει μόνος του ο τεράστιος βράχος από τη θέση του (λόγω μιας δυνατής βροχής, μιας παγωνιάς ή μιας σεισμικής δόνησης), θα κατακλιθήσει μόνος του παρασέρνοντας τα πάντα στο πέρασμά του και καταστρέφοντας όπου προσκρούσει.

Να σημειώσω ότι δύο φορές στο παρελθόν (και πάλι κατόπι δικής μου διαπίστωσης και συντονισμού, στα τέλη της δεκαετίας 1970 επί προεδρίας μου αλλά και στα μέσα της δεκαετίας 2000 επί προεδρίας Αμπατζή) κάναμε μια παρέμβαση επιτόπου και διορθώσαμε κάπως το πρόβλημα. Όμως η σαθρή σύσταση του εδάφους και η συνεχόμενη διάβρωσή του συνεχίζεται χρόνο με το χρόνο και το πρόβλημα επανεμφανίζεται σοβαρότερο.

Κατά τη γνώμη μου πρέπει να ενημερωθεί άμεσα η αρμόδια τεχνική υπηρεσία του Δήμου και της Περιφέρειας και να ζητηθεί η παρέμβαση με τεχνικά μέσα για την εξάλειψη του κινδύνου, ενώ οι πολιτιστικοί Σύλλογοι «Μεσότοπος» και «Αναγέννηση» να σταθούν αρωγοί της προσπάθειας. Θέτω εαυτών στη διάθεση όποιου θελήσει επιτόπου διαπίστωση.

Με την ελπίδα ο προβληματισμός μου να βρει ευήκοα ώτα και το αίτημά μου να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν ώστε ο καθένας παραλήπτης της επιστολής αυτής να πράξει αρμοδίως.

Λουκάς Κοντός

ΥΓ: η επιστολή στάλθηκε και προς τον Πρόεδρό μας κ. Γαβριήλ Πιπίνη και το Τοπικό Συμβούλιο Μεσοτόπου, προς τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. του Συλλόγου «Ο Μεσότοπος», κ. Μανώλη Κωνσταντινιδέλη και προς την αντιδήμαρχο εθελοντικών Οργανώσεων, Νέας Γενιάς και Εξυπηρέτησης του Πολίτη κ. Αθηνά Ιωσηφέλη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

• Το Τοπικό Συμβούλιο και ο πρόεδρος της Τ.Κ Μεσοτόπου ευχαριστούν τον Σύλλογο των απανταχού Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η Αναγέννηση» για την προσφορά του ποσού των 270 €, για τις ανάγκες της Κοινότητας.

Ο Πρόεδρος Τοπικού Συμβουλίου Γαβριήλ Πιπίνης

- Ευχαριστώ θερμά τον Σύλλογο και στους αιμοδότες μας για την προσφορά 2 μονάδων αίματος σε οικογενειακό μου πρόσωπο. Με εκτίμηση ΗΛΙΑΣ ΒΑΛΤΖΗΣ.
- Ο Σπύρου Χρήστος ευχαριστεί τον Σύλλογο για το αίμα που του δόθηκε σε μια κρίσιμη στιγμή της ζωής του.
- Θερμές ευχαριστίες στον Σύλλογο και στους αιμοδότες μας, για το αίμα που μου προσφέρατε. Με εκτίμηση Δέσποινα Ιγνατίου Πιπίν.
- Η οικογένεια Νικολάου Γωγή του Ευαγγέλου ευχαριστούν τον Πολιτιστικό Σύλλογο «Ο Μεσότοπος» και την υπεύθυνη αιμοδοσία Δήμητρα Βαλιηλή που παραχώρησαν 5 φιάλες αίμα στην περιπέτεια υγείας που πέρασαν.
- Ο Σύλλογος ευχαριστεί θερμά τους Γιώργο και Μυράϊνη Βασιίλα, που προσέφεραν 1 τενεκέ λάδι στη μνήμη του γιού τους Αντώνη Βασιίλα.
- Αγαπητοί Μεσοτοπιίτες
Μόλις έλαβα το ημερολόγιο και νιώθω τόσο συγκινημένη... Πάρα πολύ καλή η δουλειά σας, ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου για την τιμή που μας κάνατε να χρησιμοποιήσετε τις φωτογραφίες των παιδιών. Έχει τόσες ομορφιές ο Μεσότοπος αλλά η μεγαλύτερη ομορφιά είναι οι άνθρωποι του...
Καλή συνέχεια και καλή δύναμη σε ό,τι και αν κάνετε,

Έλσα Αμανατίδου

- Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας ευχαριστεί τον Μιχάλη Γαβρ. Καθαμπάκα, που μας έδωσε την απαραίτητη ξυλεια για την προέκταση της εξέδρας στον αποκριάτικο χορό μας.

Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους. (Συνδρομές: Μέλους 20, Εφημερίδας 15 και Εξωτερικού 50 Ευρώ). Στους δύσκολους καιρούς που περνούμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογός μας να στέκεται στα πόδια του και να συνεχίζει σταθερά την πορεία του. Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να έρχεστε στον Σύλλογό μας κάθε Δευτέρα 6.00-9.00μ. ή να τηλεφωνείτε την ίδια μέρα στον ταμία μας (τηλ. 210 9707417). Για όσους προτιμούν την κατάθεση της συνδρομής τους στον τραπεζικό λογαριασμό του Συλλόγου: Alpha Τράπεζα Νο 261-002101-002833, (Γαβριήλ Δημ. Παπαβασιλείου -Ιωάννης Ιγν. Μαντάς) παρακαλούμε πολύ να παίρνουν τηλέφωνο στο Σύλλογο και να ενημερώνουν τον Ταμία για την κατάθεσή τους, ώστε να καταχωρείται η πληρωμή τους.

ΚΑΦΕΝΕΙΟ

Το «Καφενείο» του Συλλόγου ευχαριστεί:

- Φώτη Δημ. Αποσπόρη που πρόσφερε 2 τενεκέδες λάδι παραγωγής του
- Γιώργο Δουδουνή (Ψύλλο) για 5 κιλά δικό του ούζο που μας έστειλε
- Ταξίαρχη Κοντό (μπαζανάκης Δημ. Νοικοκυρή) που μας έστειλε 5 κιλά ούζο
- Κρεοπώλειο «Ο Έβρος» Ιωάννη Καράμπελα, Αρτέμιδος και Αθηνάς γωνία, Αγία Μαρίνα, Ηλιοπούλη που μας πρόσφερε 5 σκυωταριές για μεζέ και 4 κιλά σκυωτάκια πουλιών
- Χρύσα Καρδαρά που μας κέρασε για τη γιορτή της ωραιότατο εκμέκ. Χρόνια της πολλή!
- Γρηγόρη Βασ. Παπουτσή για το μπουκάλλι κρασί και τις ελιές
- Βασιίλη Βογιατζή που μας κέρασε για τη γιορτή του χταπόδι ψαρεμένα από τον ίδιο (και στα τσίρια τους!) και ένα χαράνι γίγαντες και μας γλύκανε με ραβανί. Χρόνια του πολλή και του χρόνου να ξεναγιόρτασει μαζί μας!
- Τσαλαβούτη Στέλιο που μας έφερε μαγειρεμένη φάβα από δική του κουκιά και νόστιμο κοκκινιστό κοτόπουλο και μια κατσαρόλα καλομαγειρεμένα σαλιγκάρια
- Τάκη Καρδαρά που μας κέρασε τσίπουρο
- Γεώργιο Ευστρ. Βασιίλα που μας έφερε ένα κιβώτιο κρασιά παραγωγής του από τον Πορτό
- Δημήτρη Νοικοκυρή(Σαμαρά) που έφερε κουκιά παπούδες(από την Πηλακούδα δικής του παραγωγής) μαγειρεμένα και ψάρια (κέφαλους) από το χωριό

- Γιάννη Βογιατζή για ένα ταψί κολοκυθόπιτα που μας κέρασε για τη γιορτή του και του ευχόμαστε χρόνια πολλά!
- Χριστίνα Πιπίνη που μας έστειλε μια κατσαρόλα ρεβύθια
- Γεώργιο Ιωσηφέλλη που μας έδωσε μια σκαουίλα λεμόνια δικής του παραγωγής
- Ντίνο Χριστοδουλόπου που μας έφερε ένα ταψί γίγαντες αλλή και 1 πακέτο αλεύρι και από 3 πακέτα καφέ και ζάχαρη για το καφενείο
- Γρηγόρη Βουδούρη (Καθιόλη) που έστειλε 2 κουνέλια, η Στέλλα η κόρη του τα μαγείρεψε σταφάδο και μας τα έφερε
- Αρτέμη Λουκά Φιλιππίδη που έφερε 4 φρατζόλες ψωμί ζυμωμένο από τα χέρια του καθώς και χαλιβά
- Γρηγόρη Πιπίνη που μας κέρασε 2 ταψιά μιλήφειν για τη γιορτή του και του ευχόμαστε χρόνια πολλά!
- Θύμιο Βουρνάσο που μας κέρασε 2 κουτά παστάκια
- Δέσποινα Χυδεριώτου που μας έστειλε 10 κιλά κρασί στη μνήμη του συζύγου της, Στράτου
- Γεώργιο Γρηγ. Ιωσηφέλλη που μας έφερε μια τσάντα λεμόνια
- Μανώλη Χονδρέλλη που μας έφερε μια τσάντα λεμόνια
- Αντώνη Ιωάν. Σκαρβέλη που μας πρόσφερε 1 μπουκάλλι σουμάδα και ένα βάζο πετιμέζι
- Φώτη Δημ. Αποσπόρη που πρόσφερε 2 τενεκέδες λάδι παραγωγής του
- Γιώργη Μιχ. Πιπίνη για τα ψάρια που πρόσφερε

Αν εκ παραδρομής παραλείψαμε να αναφέρουμε κάποια προσφορά στο δευτεριάτικο τραπέζι, ζητούμε συγγνώμη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

- Παντρεύτηκαν στο Ηράκλειο Κρήτης η Αγγελική Ιωσηφέλλη του Κωνσταντίνου και ο Παναγιώτης Καναβάκης του Κωνσταντίνου.
- Παντρεύτηκαν στην Καλλονή η Μυράϊνη Βουδούρη του Κωνσταντίνου και ο Καζαζής Ιωάννης του Κυριάκου.
- Παντρεύτηκαν στο Μανταμάδο η Στέλλα Μιχαηλίδου του Παναγιώτη και ο Νικόλαος Κουλουδής του Ιγνατίου
- Παντρεύτηκαν στην Αθήνα η Εβελίνα Σαραντίδου του Ρωμανού και ο Καραχάλιος Κων/νος του Γεωργίου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Αγγελική Ρεπάνη του Νικολάου και ο Λινός Ιωάννης απέκτησαν αγοράκι στην Αθήνα.
- Η Μαρία Βασιίλα του Γεωργίου και ο Βαγγέλης Γωγής απέκτησαν αγοράκι στο Μεσότοπο
- Η Χριστίνα Δουδωνή του Δημητρίου και ο Νικόλαος Ιατρού απέκτησαν κοριτσάκι στην Ερεσό.

- Η Τασία Κάκαρου του Παράσχου και ο Κωνσταντίνος Τσότρας απέκτησαν αγοράκι στην Αθήνα
- Η Μαργαρίτα Νικ. Σταύρου (το γένος Κλεονάτρας Χριστοδουλή -Γροσά) και ο Λευτέρης Παπασταυρινούδης απέκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- Ο Φώτης Ευστρ. Ιωσηφέλης και η Δήμητρα Κολοκυθά βάφτισαν το κοριτσάκι τους στην Αθήνα και το ονόμασαν Ευτυχία.
- Η Μαργαρίτα Νικ. Σταύρου (το γένος Κλεονάτρας Χριστοδουλή -Γροσά) και ο Λευτέρης Παπασταυρινούδης απέκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα
- Ο Διονύσιος Πιτταράς και η Δήμητρα Καραχάλου (το γένος ΣτέλλαςΦραντζή) τέλεισαν τον θρησκευτικό γάμο τους και βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Κωνσταντίνο

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Η Μοσχούλα Χατζοπούλου του Γεωργίου πέθανε στην Πάρο
- Ο Μιχάλης Γαβριήλ Τριγωνίης πέθανε στην Αθήνα
- Ο Μάκης Ιωσηφέλης του Αναστασίου, πέθανε στην Αθήνα
- Ο Δημήτρης Καρδαράς του Στεφανή πέθανε στην Αθήνα
- Η Ελένη Ράλλη του Γρηγορίου πέθανε στην Αθήνα
- Ο Δημήτριος Κωνστανταδέλης του Ιωάννη, πέθανε στην Κάντζα Αττικής
- Η Ξανθούλα Κατέρη του Μιχάλη πέθανε στην Αθήνα
- Ο Κωνσταντίνος Κατέρης του Ελευθερίου πέθανε στην Αθήνα
- Η Φιλίσια Σκουμβούλη, σύζυγος του μακαρίτη Ηρακλή Σκουμβούλη πέθανε στην Αθήνα
- Ο Γιάννης Καηνάς, σύζυγος Αμνάρτας Κοντού, πέθανε στο Βεζονς της Γαλλίας.
- Ο Δημήτριος Λάζος πέθανε στην Αθήνα

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- Γυναικείο Τμήμα Συλλόγου 45 €
- Κουρλής Τάσος του Λουκά 13 €
- Οικογένεια Σταύρου Σκενδέρη στη μνήμη των γονέων τους Στέλιου Κατσιανά, Μιητάδη και Χριστίνας Σκενδέρη 100 €
- Βασιίλα Ρωζάνη του Νικολάου στη μνήμη του συζύγου της 50 €
- Γωγή Μαρία του Κων/νου στη μνήμη του συζύγου της και των γονέων της Γεωργίου και Μυράϊνης Βαθαβάνη 50 €
- Κουρλής Γεώργιος του Ιγνατίου 20 €
- Χρυσίδου-Ασλήνη Δήμητρα 20 €
- Ο Ιγνάτιος και η Δήμητρα Τζινέλλη στη μνήμη Μιχάλη Γαβρ. Τριγωνίη αντί στεφάνου 50 €
- Ο Ζουμπουνέλλης Στέλιος του Νικολάου στη μνήμη της ξαδέρφης του Ξανθίππης Κατέρη του Μιχαήλ αντί στεφάνου 20 €
- Ο Σαραντίδης Μιχάλης του Κων/νου στη μνήμη της πολυαγαπημένης ξαδέρφης του Ξανθίππης Κατέρη του Μιχαήλ αντί στεφάνου 20 €
- Η Καθαμπάκα Χριστίνα του Ανδρέα στη μνήμη της αδερφής της Ξανθίππης Κατέρη του Μιχαήλ 50 €
- Ο Αρίστος και η Χριστίνα Ιωσηφέλλη για τον αγαπημένο ξάδερφο και κουμπάρο Κώστα Κατέρη αντί στεφάνου 30 €
- Η οικογένεια Μενέλαου Σκομβούλη στη μνήμη της θείας μας Φιλίσιας Σκουμβούλη 50 €
- Η Σαραντίδου Παναγιώτα του Μανώλη υπέρ Συλλόγου για το Νεκροταφείο του χωριού στη μνήμη των γονέων της Αντώνη και Δέσποινας Βακλιτζή 30 €
- Η οικογένεια Τσακίρη Βασιίλη στη μνήμη του ξαδέρφου τους Κώστα Κατέρη 50 €

Ψαράδικο
Καπετάν Παναγιώτης

Διαλεχτά ψάρια & θαλασσινά

Ευαγγελία Πλάτων Σαραντίδη
Αναγυρούτσος 26, Βάρη Αττικής 16672
Τηλ.: 2111.8384.00

EUWIP
ALUMINIUM SYSTEMS

ΠΟΡΤΕΣ - ΠΑΡΑΦΡΑ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΣΑΜΑΡΑΣ ΣΑΒΒΑΣ ΚΙΝ: 6947307834

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ: ΙΩΑΝΝΗ ΣΟΥΚΑ 30 - ΠΟΛΥΓΩΝΟ • ΤΗΛ: 210 6427 777

ΠΟΙΗΣΗ

Ήρθα να σας δω απόψε και λιγάκι να χαρώ,
γιατί είσατε ωραίοι στο τραγούδι, στο χορό.

Τραγούδια που μας λέγετε απ' την Μικρά Ασία,
Σμύρνη, Βουρλή και Αϊβαλί κι απ' την Καππαδοκία.

Τραγούδια, που τραγούδαγαν απ' τις παλιές πατρίδες,
που έμαθαν και τραγουδούν μόνο οι μερακλήδες.

Όλοι μαζί θα είμαστε στο ίδιο τραπέζι
και το μπουζούκι συνεχώς τραγούδια θα μας παίζει.

Τέτοια παρέα όμορφη μόνο εδώ θα βρούμε,
να πιούμε το κρασάκι μας, το ούζο ν' αγαπούμε.

Απόψε ανταμώνουμε και κάνουμε παρέα,
γιατί είμαστε καλά παιδιά και τα περνάμε ωραία.

ΘΥΜΙΟΣ ΒΟΥΡΝΑΖΟΣ

Πριν λίγο καιρό ο αγαπητός κυρ Παναγιώτης Αντ. Βαλελιής, μου έδωσε δυο φωτογραφίες. Η μια ήταν του 1956, τρεις φίλοι χωριανοί, στρατιώτες βρέθηκαν στο Κιλκίς. Βγήκαν ένα βράδυ να τα πουν λίγο και να πιούν ένα κρασί... Ήταν ο ίδιος μαζί με τον Χαράλαμπο Δημ. Σαραντιδί και τον Χαράλαμπο Ευθ. Βαλελιή. Πέρασαν τα χρόνια, ξετυλίχτηκε το κουβέρτι της ζωής, άσπρισαν τα μαλλιά και οι τρεις φίλοι συναντήθηκαν ξανά το περασμένο καλοκαίρι στον Μεσότοπο. Βγήκαν ξανά μια αναμνηστική, παρόντος και του Νικολάου Ευθ. Βαλελιή. Είχαν περάσει 60 χρόνια (!) από τότε που τραβήχτηκε

η πρώτη φωτογραφία. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τον κυρ Παναγιώτη, που μου εμπιστεύτηκε το χαρμόσυνο γεγονός της συνάντησης των τριών φίλων με τα πολλαπλά μηνύματα. Και μια θερμή παράκληση... Φυλάξτε ό, τι υλικό θυμίζει τις γενιές που πέρασαν και κυρίως φωτογραφικό υλικό. Πέρα από τον στενό οικογενειακό χαρακτήρα της συλλογής, πολλά έχουμε να μάθουμε από τις παλιές φωτο. Και αν θέλετε, μιας κι έχω την «τρέλλα» της έρευνας, μοιραστείτε και μαζί μου το υλικό. Οι φωτο θα σκαναριστούν και θα επιστραφούν στους κατόχους τους.

Η επιστροφή των στρατιωτών μας το 1941 από το Μέτωπο στον Μεσότοπο

Στο τεύχος της εφημερίδας μας 232 γράψαμε για την επιστροφή των Μεσοτοπιτών στρατιωτών στο χωριό. Πηγές μας οι μνήμες του αγαπητού κ. Ντίνου Σαραντιδί και το ιστορικό βιβλίο του αξιωματικού Πάνου Κοντέλλη «ο κόσμος ο μικρός...». Γράψαμε ότι έφυγαν από Πόρτο Ράφτη τα δυο καΐκια, το «Ταξιάρχης» του καπεταν Γιάνναρου και το «Αγία Παρασκευή» του καπεταν Βασιίλη και ότι λόγω καιρού δεν αποβίβασαν τους στρατιώτες στο Ταβάρι αλλά τους πήγαν στην Αποθήκα. Τούτη τη φορά θα προσπαθήσουμε να συμπληρώσουμε την ιστορική αλήθεια μιας κι ο κ. Ντίνος-αυτόπτης μάρτυρας στο Ταβάρι αναφέρει πως τα δυο καΐκια έφτασαν και αποβίβασαν τον κόσμο στο Ταβάρι αλλά επειδή υπήρχαν κι άλλοι ξαναπήγε ο καπεταν Βασιίλης πίσω και πήρε και τους υπόλοιπους και πως τότε λόγω καιρού τους οδήγησε στην Αποθήκα. Άρα λοιπόν με τα μέχρι τώρα στοιχεία από τους συγχωριανούς, που μνημονεύσαμε μέσα από το βιβλίο του Πάνου Κοντέλλη τις διηγήσεις τους, ο μεν Φώτης Καρτέρης πρέπει να ήρθε την πρώτη φορά στο Ταβάρι και ο Φώτης Ρεπάνης, να ήταν στο δεύτερο δρομολόγιο... Αλλά ας αφήσουμε τον κ. Ντίνου Σαραντιδί να ξαναθυμηθεί και ιστορήσει τα γεγονότα...

Η «συμπλήρωση» της επιστροφής...

Όπως είπαμε όλο το χωριό έδωσε ό,τι μπορούσε ο καθένας για να έχουν τρόφιμα να τρώνε οι στρατιώτες μας όταν θα γύριζαν με τα καΐκια. Όταν πέρασαν λίγες μέρες, όλοι στο χωριό περίμεναν με ανυπομονησία. Οι ψαρόβαρκες ρίχναν δίχτυα για ψάρεμα αλλά είχαν τον νου τους και στα καΐκια, που περιμέναμε και όταν με το καλό έρθουν να βοηθήσουν, ώστε να βγουν στη στεριά οι επιβαίνοντες, γιατί το Ταβάρι δεν είχε προβλήματα να πληυρίσουν. Φουντέρνανε 200 μέτρα από τη στεριά, και από το καΐκι οι επιβαίνοντες βγαίνουν στη στεριά με τις βάρκες. Όταν φτάσαν τα καΐκια στο Πόρτο Ράφτη, ο Λιμενιστής-μάργης είπε στον καπεταν Γιάννη να πάει στο Λιμεναρχείο Πειραιώς, να πάρει οδηγίες για την μεταφορά, γιατί η χώρα είναι υπό γερμανική Κατοχή.

Μνήμη Ανδρέα Πίτσα

Ο μπαρμπα-Ανδρέας Πίτσας, που έφυγε πλήρης ημερών, πριν λίγο καιρό, γεννήθηκε στις 27 Απριλίου 1925. Ο πατέρας του λέγονταν Θεόδωρος και η μητέρα του Ζωή. Την αδερφή του την έλεγαν Δέσποινα. Τέλειωσε όλο το δημοτικό σχολείο αλλά στα 16 του χρόνια έμεινε ορφανός, γιατί ο πατέρας του πέθανε στην πείνα... Από νωρίς λοιπόν ήταν αυτός ο προστάτης της οικογένειας, γι' αυτό και δεν πήγε στρατιώτης. Παντρεύτηκε την κυρα-Ποσούλα, το γένος Βλουτιδέλλη και απέκτησαν τρία παιδιά.

Ήταν αγρότης, μια ζωή πρόβατα και περιβόλια, εκεί ψηλά στην Μαθηλιόνα. Από το 1960 έως το 1972 πήγαινε στην Αθήνα και δούλευε στην οικοδομή ως εργάτης. Έφυγε από το χωριό τον Ιούλιο και γύριζε πάλι πίσω τον Οκτώβριο. Ήταν απ' τους μερακλήδες του χωριού και του άρεσε πολύ η καλή παρέα. Όταν ήταν νέος έκανε παρέα με τον Χρήστο και Δημήτρη Βαλελιή. Στη συνέχεια έκανε παρέες με τους Τόβα Δημήτριο, Γιώργο Παπουτσή, Κώστα Ιωσηφέλλη και Σταύρο Φιλιππίδη. Αυτές οι

παρέες γινόνταν στα σπίτια τα βράδια με ούζο καρύδια αμύγδαλα χάχλες σταφίδες, αυτοί ήταν οι μεζέδες της εποχής και τραγουδούσαν όλοι μαζί τραγούδια αγαπημένα. Το ρεπερτόριο του ήταν αμανέδες πιο πολύ. Τον φώναζαν και τραγουδούσε «Ξυμνηρητούσε»-γάμους. Ήταν κι από εκείνους τους καλλιφώνους του χωριού, που ξυπνούσε τους νιπαντρους-την επόμενη μέρα του γάμου- με αμανέ αλλά κυρίως έλεγε το «ναι» στον συγγενικό του κύκλο, όπως τα τρία παιδιά του, τον αδερφό της γυναίκας του Ποσούλας, τον Δημήτρη Βλουτιδέλλη και τον Γιάννη και Μαρίτσα Μοσχόβη. Μια χρονιά στα πρώτα χρόνια της αναβίωσης του μεσοτοπιτικού Καρναβαλιού, ήταν μπροστάρης μερακλήδικης παρέας, που στην Πλατεία τραγούδησε παραδοσιακά, αποκρίatika με πιο χαρακτηριστικό την «Χήρα» σε μια όμορφη μουσική παραλληλαγή, που θυμόταν και τραγουδούσε ο μπαρμπα-Αντρέας.

Πριν τρία καλοκαίρια, όταν μάζευα υλικό για το βιβλίο μου «Ως τρέξι(ι) του νιρό-Τα νερά κι οι ιστορίες τους στον Μεσότοπο», τον επισκέφθηκα στο σπίτι του. Ήταν στην παρέα και ο μπαρμπα-Βάγιος Φιλιππίδης. Μας κέρασε η θεία Ποσούλα όλα τα καλά και κάναμε κουβέντα καλή. Ήταν ένας απ' τους ήρεμους, καλούς κι αυθεντικούς Μεσοτοπιτες μερακλήδες, που άφησε γλυκά στ' ανχνάρια του...

(Θερμές ευχαριστίες στα εγγόνια του: Αντρέα Πίτσα και Αφροδίτη Καρδαρά, που με βοήθησαν στην συλλογή του υλικού, του παρόντος αφιερώματος)

Γλυκιές θύμψεις αλληλεγγύης...

Κάθε Σάββατο στην «συναξη των αγρωτών» στην Αγία Μαρίνα Κορωπίου, πίνουμε τον καφέ μας στο φιλόξενο σπίτι-εξοχικό της θείας Πηνελόπης και του θείου Δημήτρη Σκομβούλη. Μόλις ανταμώνουμε λέμε τα νέα μας. Ήταν η μέρα που είπα στον θείο ότι χάσαμε τον κυρ Μιχάλη τον Τριγώνη. «Ω, Θεός 'σ'χουρέστον, είπε ο θείος. Καλός άνθρωπος... Θα σ' πώ μιαν ιστορία... Ήταν πόλημος του 1940-41 και στου χωριού είχαν έρθ' πουλητοί χωριανοί μας, που ζούσαν στην Αθήνα. Ήρθαν να παραντίξ'ν, γιατί στη πρωτεύουσα δεν ήταν καλά τα πράγματα... Ένας απ' αυτούς ήταν κι ο μπαρμπα Γαβριήλ ο Τριγώνης μι γκν φαμλιά τ'. Ο Μιχάλ'ς ήταν τότε μικρός. Ήρθι μια μέρα στου ντάμ' μας σγκν Μαθηλιόνα. Ήταν Μάρκ'ς του 1941. Λέει τ' πατέρα μ': Βρε Θυμή μπας κι έχτι κανα παρισιάδ', κανα κουραφέλι(ι), που δε ντου θέλιτι, να του σκάψου, να του κάνουν πιρβόλι(ι), να βάλου κίπουτας να τρώ η

φαμ'λιά! Λέει η πατέρας μ': «Ναι, Γαβριήλου, έχουμι» Είχαμι μι του νοίτο' ένα πιρβουλούδ', κανα -δυο στρέμματα, του Αντώνη του Κουρλή τησ βάζαμι τα πρόβατα, δίπλα από κει που είναι σήμια η διαξαμενή. Είχε εκεί λίγο νερό, που κατέβιμι απ' του λαγκάδ' τ'ς Καμάρας τησ μπουρούσι να του τ'σπουρέψ(ι). Εστειλι η πατέρας μ' ντουν αδιρφό μ' ντου Γιάνν(ι) μι τα βόδια μας τησ τ' του ζιβγάρ'σι τ' αθρών'. Τι μαθέ θι γκάτι να σκάβγ(ι) μι νου κασμά! Τησ έβαλι λουγιώ-λουγιώ: φασόλια, νουμάτις, μιλι(ι)τζάνις τησ τα βόλιπι η άθρουπους.. Όλοι τότε, στην Κατοχή, παλεύαμε μεσ στη Μαθηλιόνα κι ο ένας βοηθούσε τον άλλον. Σαν μια οικογένεια ήμασταν...».

Μ' αυτά τα απλά, ανθρώπινα λόγια αλληλεγγύης και γλυκιές θύμψεις αποχαιρετούμε έναν καλό άνθρωπο, τον κυρ Μιχάλη Τριγώνη, που τον θυμάμαι στις Γενικές Συνελεύσεις και σε άλλες εκδηλώσεις του Συλλόγου να εκφράζει, σε μας τους νεότερους, με ευαισθησία την αγάπη του για το κοινό καλό. Καλό ταξίδι κυρ Μιχάλη...